چې داړاړي زه ژاړم

ليکوال

محبوب شاه محبوب

WWW.SAMSOOR.COM

Ketabton.com

Downloaded from: ketabton.com

«چې د اڅاړي زه ژاړم»

پـــــــــــــه دې ورو ســــــــــــــتيو کې دلنډو کيســـو د ژباړو لوا و ليکلو بازار يو څه تود شـــوی. ځنــې ليکـوالان د خپـل ژونـد تجربې او هغـه پيښــې چې يـا دوی ورسره په خپله مخ شوي وي او يا هم له نورو يې اوريدلي وي د قلــم پـــه ژبـــه ترنورو رســوي يو شـمېر نور ليکوال چــې بيا د نورو ژبو ســــــــــــــره بلــــــــــــــد تيا لري بيا د نورو ژبو د ليکوالو فکر په خپلو الفــاظو کې کـې ترنـورو رسوي. چې دواړه چارې په خپـل ځـای د يـوې ژبـې د بډا اينې لپاره د پام وړ او اړين دي.

محبوب هم يو ځوان ليکوال ،شاعر او د دې ترڅنګ يو ښـه ژورنالېست دی چې ذهـن او قلـم يـې هـيڅ کلـه هـم سـتړيانه مـو مي. محبـوب سـره لـه دې چـې ډ ېـر کم وخـت کيـږي چـې د شعر او ادب ډګرته يې مخه کړې خو په ډيـر کم وخت يـې لـه خپل عمرنه يو څه ډير کار کړی. هغـه کـه د راډيو پـه برخـه کـې د خپرونو جـــوړول او وړانــدې کـــول وي ،او يـــا هـم د شعر او نثر د ليکلو په برخه کې وي.

Downloaded from: ketabton.com

اوس به راشم د محبوب دلنډو کیسو ټولګې ته چې نوم یې «چې د اژاړي زه ژاړم» دی. په دغه ټولګه کې ښاغلي محبوب ۱۳ کیسې تر بیلا بیلو عنوانو را اخستي چې د ټولو کیسو نو مونه یې ډیر ساده او اشنادي د کیسو دوړاندې کولو ژبه یې روانه او عام فهمه ده. زیاتره کیسې دده د خپل ژوند تجربې دي چې دی پخپله د ژوند په مختلفو مرحلو کې ورسره مخ شوی او دده په ذهن کې یې ځای نیولی او دی یې دې ته مجبوره کړی چې تر څو د خپل زړه خبرې چې تر ډیره وخته به یوائې له ده سره ول دیوې کیسې په شکل ترنورو رو رسوي او د خپل زړه درد له نورو سره شریک کړي.

انسان هیڅ کله هم په یو حال نه پاتې کیږي بلکه د وخت او زمان په بدلید و سره په هر انسان کې د پام وړ و تغیرات راځي او بیا په ځانګړې توګه یو لیکوال او شاعر چې شعر او نثر یې ورځ تر بلې پښیږي، رنګ او خوند یې زیاتیږي .د دې خبرې نه مې موخه د محبوب صیب لیکوالي او دده لنډو کیسو لومړۍ ټولګه ده.

Downloaded from: ketabton.com

دا د محبوب صیب لـو مړی تجربـه ده ممکـن ځنـې نیمګړتیاوې به هم ولري. خو بیا هم تر ډیره محبوب صیب پخپله لو مړی تجربه کې بریالی دی او زه په دې هیله یم دا کیسې به حتما ستاسې د پام وړ وي او په ډیر مینه به یې تاسې لولی.

په پای کې محبوب صیب ته دده د کتاب مبارکي وایم او په راتلونکي کې ده ته لا بریالیتوب غواړم ،قلم دې تاند او په عمر دې برکت وي.

محمد واصل وصال

کابل وزیر اکبر خان مېنه

د اراکوزیا راډیو

Downloaded from: ketabton.com

نوی پل دې نېکمرغه

دتېرو څو کلونو په اوږدو کې مو دهېواد زیاتره لیکوالو داګیله ښوده او په دې فکرمن وو چې په پښتو ادب کې دشعر لیکل مخ په وده دي خو نثر ته څوک پام نه کوي او په دې برخه کې څوک هڅه نه کوي خو له نیکمرغه له څو تېرو کلونو راوروسته کله چې مو په هېواد کې یو سیاسي بدلون راغی چې دغه بهیر دیو شمېر زیاتو غړیزو ،انځوریزو او چاپیزو رسنیو له خواورته چټکتیا ورکړل شوه چې دچاپیزو رسنیو او چاپونو په ترڅ کې مو ځوانو او پخوانو لیکوالو ډېرې پنځونې او تر څنګ یې دا تر یوه بریده دادب دوه یم زېرمتون یانې څېړنې ته هم لړۍ ډېر کار شوي خو ددې پرخې په پرتله مو پنځونکی پرخه ډېره بډایه شوی ده چې نه یوازې لنډې کیسې و پنځېدې بلکې تر ډېره ناولونه او رومانونه هم ولیکل شو او ددې تر څنګ دشعر لیکلو بهیر هم مخ په وده دی او که په لنډډول ووایو دواړه ښه په سیالۍ کې دي.په هر ډول زه په دې نور څه نه وایم راځم دې ته چې په هغه وخت چې زه ،خوګیانی صاحب ،وصال صاحب ،محبوب صاحب او نور ګڼو دوستانو په

Downloaded from: ketabton.com

يو ځای او په يوه راديو کې په دنده بوخت وونو هر يوه به هڅه کوله چې ښه خپرونه رامنځ ته کړي او ښه يې وچلوي خو ددې تر څنګ په دې هڅه کې هم وو چې هر يو يوڅه وليکي او يو څه په ليکلو تور کړي چې په دې هڅه کې مو ړ تر ډېره بريالي شو چې ښه بېلګه يې د محبوب جان دغه د کيسو ټولګه (چې دا ژاړي زه ژاړم) ده.ده ته ددې ټولګي د چمتو کولو له امله وار د مخه ورته مبارکي وايم او دده د نور پنځونو په تمه.خو خبره دلته پای ته نه رسوم او دده په دغه کيسو په اړه به يې لومړی ښه اړخونه او بيا به يې په يو څه ستونزو وغږېږم دده کيسي تر ډېره بريده زړه راښکوونکي دي ،پراګرافونه يې لنډ او له معنا نه ډک دي په لوستلو کې رواني لري او دولسي وګړو له ورځنۍ لهجې سره سمې دي ،زياتره عنوانونه يې په زړه پورې او له تلوسې سره مل دي ،په دې توګه کيسې يې په اوږدوالي کې له کيسه ليکنې لارو چارو سره سمې دي ،او په تېره عنوانونه يې په ټولنېزو ستونزو راڅرخي لکه دغه عنوانونه يې: د مور په ارمان ،بوټی په ډنډر کې ،چې

Downloaded from: ketabton.com

داژاړي زه ژاړم ،سوې ډوډۍ ،دټوپک مشغولا او داسې نور....

خوددې تر څنګ ځنې نيمګړتياوې هم شته البته زما په خپل نظر ددې ټولګې پراګرافونو په لوستلو کې يو څه ستونزه شته چې دغه ستونزه په کې ځنيو نا پښتو کلمو رامنځ ته کړې او همدارنګه دزياترو کيسو پای يې په تلوسې سره پای ته نه ده رسېدلې حال دا چې دکيسې ليکلو يو اصل هم دا دی چې بايد خبره په پوره توګه پای ته نه وي رسېدلي او په داسې توګه يې پای موندلي وي چې لوستونکی ورته په تلوسه کې پاتې شي او په اړه يې راز راز فکرونه وکړي.

خبر په هر ډول خو دښاغلي محبوب کيسې په ټولنيزو ستونزو راڅرخي او په زړه پورې والی يې هم په دغه کې دی.دده کيسې لوستل ماته ډېر خوند راکوي او خوند يې راته په ډېرېږي چې ټولنيزو ستونزو څرک په کې په زياته اندازه راغلی په دې تمه چې لوستونکي يې ولولي او دورځنې ژوند په چارو کې ترې ګټه واخلي او ښاغلي محبوب ته ددې په څېر دنورو پنځونو هيله کوم قلم يې

Downloaded from: ketabton.com

تاند او نېکمرغه ژوندورته غواړم.او ورته د پښتو ادب په ډګر کې دا لومړنی پل نیکمرغه غواړم او مبارکي یې له امله ده او دده کورنۍ ته وایم.او هیله من یم چې دده په څېر نور ځوانان هم په دغه ډول د پښتو بڼ زرغون او تاند کړي په همدې تمه.

ضیاالرحمن حبیب ســـپین غر
دکونړملي راډیو تلوېزون انګر
1390-1-15لمریز لــــــېږدیــز

Downloaded from: ketabton.com

د موږ په ارمان

سهار وو د چای له څښلو نه وروسته مې پریکړه وکړه چې خپل دوکان ته به ځان رسوم ځکه پوره درې ورځې مې په کور کې تېرې کړې وې، زما دوکان په جم بازار کې،او کور مو په ننګرهار کې وو ، له خدای(ج) پاماني څخه وروسته د سړک په لور روان شوم زمونږ کور له سړک څخه یو څه لرې وو ، د سهار اته بجې به وې چې سړک ته ورسیدم ، په

Downloaded from: ketabton.com

موټر کې کیناستم دا چې په هغه وخت کې د تورخم دروازه هم بنده وه او چا نه شوه کولای چې لاړ شي نو اکثره خلک به په څخوبي کنډو تله زه هم د څخوبي په لور روان شوم.
د څخوبي غر یو خړ پړ غر وو د دوړو او ګردونو څخه یې بل څه نه لرل یوازې دوړې او ګردونه په کې ښه پریمانه وو ، په موټر کې کیناستم او د څخوبي د غره په لورې مو لاره لنډوله.
د غرمې یو لس بجو ته به ایله یو څو دقیقې پاتې وې، موټر کې مې سترګې هم یو څه سره ورغلې وې ،چې د فلینګ کوچ کلینر د کوزیدو غږ وکړ ، ډیره سخته ګرمي وه لمر خپلې شغلې په پوره تیزۍ سره په مځکه لږولې وې،د موټرو د تم ځای سره یوه د لوښو ګوډله هم موجوده وه چې دوه غټې غټې چاټې ګانې په کې ایښې وې،دوه تنکې ځوانان ورسره هم ناست وو ،چې د یوه ګلاس په سر به یې دوه روپۍ اخیستې ما هم اوبه وڅښلې روان شوم د پښو له لږ مزله وروسته د غره بیخ ته ورسیدم غره څوکې په لورمې حرکت پیل کړ.

Downloaded from: ketabton.com

دلته زه يوا ځې نه وم بلکې سلګونو ځه چې په زرګونو خلکو مې ملتيا کوله،د ماشومانو شور جوړ وو ،چا ژړل او چا خندل ځوک غره ته خوشحاله وو او ځوک خفه ،د لوی غره نه مخکې يو وړوکې غر وو هغه خلکو چې مخکې يې دا ځای نه وو ليدلې او نه هم په دغه لاره تللي وو هغو ډير خوشحاله وو ،دوی په دې فکر کې وو چې بس همدا وړوکې غر دې او بس اخوا پاکستان دې.

ګرمۍ خوله لګولې وه ډير زيات ګردونه وو اکثره ښځې او ماشون به چې ستړي شوه نو په غره کې به دمې د پاره ناست وو ،په ځان به يې د ځادرونو سيوري کړي وو ، د ټولو د خولې يو غږ واته چې ډيره ګرمي ده يا الله (ج) باران وکړې...

له الله (ج) ځخه به يې د مرستې غوښتنه کوله ،سمه د محشر ورځ وه، د هڅ چا يو بل ته پام نه وو هر ځوک په خپلو خولو کې ډوب وو ،هر چا کوښښ کاوه چې ځان ځای ته ورسوي ،ځينو ځينو خو به کومې ګنډې چې نور به يې ستړي کړې وو په غره کې پريښودې تر ځو په اسودګۍ سره وخيژي ،خو بيا هم په دغه غره يوا ځې ځان پورته کول ځه اسان کار نه وو.

Downloaded from: ketabton.com

زه هم د دغو خلکو ملګری وم له ما سره کومه ګنډه هم نه وه ،زه ډیر په اسانۍ سره ختم ځکه که به سترې شوم نو یو ډډې ته به کیناستم او چې دمه به مې وکړه نو روان به شوم، خو مګر هغو خلکو ته بیا مشکل ډیر زیات وو کومو سره چې ښځې او ماشوم وو هغوي ډیر په تکلیف وو ، په دمو دمو ختل زه جره انسان وم د ټولو دمخه د وړې غونډۍ سر ته وختم.

یو ډډې ته کیناستم له پاسه مې لارې ته کتل یوه توره لیکه جوړه وه ،تا به ویل لکه ښامار چې تږی وي او د غر سر ته د اوبو په تالاش په ډیرې چابکۍ راروان وي خو کله کله به د دغه ښامار تنه ګډه وډه شوه او کله کله به بیا یوه توره لیکه جوړه شوه.

زه د همدغه وړوکي غره په سر ناست وم او د بل لوی غره د ختو په اړه مې فکر کاوه، چې ژړا مې تر غوږو شوه.

د ژړا د اواز سره سره مې یو څه بنګار هم تر غوږو شو خو خیر زه یې په کیسه کې نه شوم،لږ وروسته مې یو ځل بیا هاغه معصومه ژړا او یو غږ چې داځل پرې یو څه پوی شوم

Downloaded from: ketabton.com

چې ویل یې که په مزدورئ کوم کس پیدا کیږي مزدوري به ورکړو خو چې دا بلا خو یو سي.

او ورسره مې یو بل غږ هم تر غوږو شو چې په تونده لهجه ورته وو ایې:دا دې څه د پلار کور نه دی چې څوک په مزدورۍ پیدا کړې دلته خلک ځان پورې حیران دي او ته د مزدورۍ خبرې کوې.

کله مې چې شاته پام شو ما په لومړي ځل د داسې پیغلو په مخ اوښکې ولیدې،زما په گمان په ټول عمر کې به یې هم ژړلي نه وي ،د دوي مثال د یوه داسې سوالگر په څیر وو چې په ډک بازار کې ناست وي خو مگر څوک کوم خیرات ورته نه ورکوي،د چا وس هم ورسره نه کیږي چې خیرات ورکړي او د نا امیدۍ سترگې یو خوا بل خوا اړوي،او بیا هم په دې تمه وي چې یو څوک به راشي، په دغه ځای کې مې په دریو پیغلواو یوې پخې ښځې سترگې ولگیدې.

د دوي له خوا ما ته یوې ماشومې رامنډه کړه یوه کلکه غاړه یې راکړه ، داسې راغاړېوته ته به وایې چې ما چیرې مخکې لیدلې وي ، له ځانه سره مې وویل لکه چې دې ښځو پویه کړې ،اوس به راځخه مرسته غواړي ، ښځو راته

Downloaded from: ketabton.com

رانېه ما ته کتل او ما له ماشومې سره ځان مشغول کړ،
ماشومه به تقریباً د پنځو کاله وه.

په وره ژبه یې وویل: کاکا ځو ما هم بې له دې چې څه ووایم
روان شوم ماشومه مې په غیږ کې ونیوله، زه ځکه بې له
کومې خبرې څخه روان شوم ما فکر کاوه هسې نه چې دا
ښځې کوم پیتې را په شا نه کړي.

د دویم غره د څوکې په طرف مې مزل شروع کړ، ښځو هم
ما ته څه ونه ویې، خو زه هم تلم او په لاره مې له ماشومې
سره خبرې کولې په تلو تلو کې د ماشومې له خبرو څخه
دا سې وپوهیدم چې د هغې نوم اسماء دی دغه درې واړه
انجونې یې ترور ګانې دي او زړه ښځه یې نیا ده، د دوي
کور په پیښور کې دی.

د اسما خبرې ډیرې خوږې وې ، په خبرو خبرو کې د غره
نیمایي ته رسیدلي وم ،له ځانه سره مې فکر وکړ ،چې
پردی انجلې دې روانه کړې هسې نه چې کومه ستونزه
درته پیښه نه شي د غره یو ګټ ته د دمې لپاره کیناستو .

له اوږده ځنډه وروسته ښځې راورسېدې زه په دې فکر کې
وم چې له دوي سره به کومه ګنډه وي ځکه یې ورته ژړل خو

Downloaded from: ketabton.com

چې کله هغوی راغلې له ځانه سره یې هڅ هم نه لرل یو ائې یو د جامو بېک وو چې هغه هم زړې ښځې په سر کړې وو ښځې هم زما خواته راغلې، کیناستې او په دوعاوو یې خپلې خبرې پیل کړې.

الله(ج) دې له تاسره ډیر ښه وکړي خدای(ج) دې هر ارمان پوره کړه پیغلو انجونو هم له مانه کوم ستر ونکړه، په گمان مې چې ډیرې ستړې وې ځان ته یې هم فکر نه وو، ښځې وویې: ځویه یوه میاشت کیږي چې واده ته راغلي یو او لاره رابانديې بنده شوې، کور مو هم په حاجې کېمپ کې دی، اخر تنگ شو نو ځکه مو دغه غر ته زړه ښه کړ، خو که مونږ داسې خبر وو چې دا دومره لوړ غر دی نو یو کال به نور هم پاتې وو خو په دې غره نه راتلو څه وکړو اوس راغلي یو...

په خپل تور ټیکري یې خپلې خولې وچې کړې او یو اوږده ساه یې واخیسته، بیا یې په خبرو شروع وکړه.

دې جنکو هم دا ماشوم نه شوه وړلې، دا ښه وو ځویه! چې ته راغلې.

Downloaded from: ketabton.com

د ښځې له خولې مې چې د ځوي نوم واوریده نو په زړه کې مې یو خوږ درد راپورته شو ، یو داسې درد چې زه یې اوس د بیان وس نه لرم او زما په قلم کې هم دومره زور نشته چې ویې لیکم ،د دې ښځې په خبرو کې یو بیل رنګه قوي ځواک نغښتې وو چې زه یې د ځان لوري ته کش کولم،د دغې ښځې په سترګو کې د مورنۍ مینې تجلا له ورایه ښکاریده ،ماد خپلې مور مینه نه وه لیدلې،زما مور هغه وخت له دې فاني دنیا نه سترګې پټې کړې وې کله چې زه پیدا شوم ، ما ته چا هم په داسې مینه د ځوی نوم نه وو اخیستې،ما هم تر اوسته چاته د مور نوم نه وو اخیستې خو چې ولې مې ورته د مور لفظ له خولې اوت...

له ښه ساعت دمې وروسته چې ښه مو معارفت سره وشو روان شو زه د ټول نه مخکې وم،اسماء زما په غیږ کې وه ،ټول چپه خوله روان وو ،خو زه نه پوهیدم چې ولې زما زړه غواړي چې له دې زړې ښځې سره خبرې وکړم زما زړه بې واره ټوپونه وهل او همدا یې غوښتل چې د دې ښځې له خولې یو ځل بیا د ځوي لفظ واورم...

Downloaded from: ketabton.com

زما زړه طاقت نه کاوه ،بیا مې هم خبرې ورسره شروع کړې ډیرې خبرې مې ورسره وکړې، زه په دې وپوهیدم چې دغه ښځه درې لورګانې، یو ځوی لري، میړه یې پخوا په انقلاب کې مړ شوی، اصلاً د پغمان او سید ونکې دي، په خپلو خبروکې یې دا هم وویل چې ځوی یې ځکه افغانستان ته نه راځي چې تربوران یې وربانـدې زورور دي ،لـه ډیـرې اوږدې مرکې څخه وروسته د غره بیخ ته ورسېدو ، ما خو هڅ کله هم د خپلې مور مینه نه وه لیدلې خو د دغې ښځې خبرو ماته د مور د مینې ارمان راوست،او په خپل زړه کې مې د اسمانونو له مالکه ګیله کوله چې ولې دې زه له دغه خوږ نعمت څخه بې برخې کړی یم ،ماته دا ښځه کټ مټ د خپلې مور په څیر ښکاره شوه ،حال دا چې ما خپله مور نه وه لیدلې خو ما فکر کاوه چې همدا زما مور ده.

د غره په بیخ کې څو ډاډ سنې ولاړې وې،ډریورانو یې چغې وهلې.

علي مسجد ته!

علي مسجد ته!

Downloaded from: ketabton.com

کیناستو ،لږه دمه مو جوړه کړه ،یو سوچ چې زه یې ډیر زوروله هغې هڅ په دمې پوی نه کړم.

ماسره په جب کې نهه سوه روپۍ وې ،له ځانه سره مې فکر وکړ که چیرې له دې ښځو سره ځې د علي مسجد پورې کرایه درې سوه کلداري ده نو د پنځو کسانو یو نیم زر روپۍ شوې،له ما سره نهه سوه روپۍ دي ،دا هم راته بې غیرتي ښکاره شوه چې بیا هلته هغوي ته وایم چې پیسې راکړئ.

نو له ځانه سره مې وویل چې دوي ته به څه بانه وکړم چې زه همدلته پاتې کیږم په موټر کې به یې کینوم ، زه به بیا وروسته لاړ شم.

همداسې مې وکړل ،ښځې ته مې وویل چې تاسې لاړ شئ او زه پاتې کیږم ښځه ډیره هوښیاره وه لکه هغه چې له مخکې نه په ما پویه وي ماته یې وویل:گوره ځویه که د پېسو یا کومه بله خبره وي نو ما ته یې ووایه هڅ پروا نه کوي ،خو ما ټینګار وکړ چې داسې هڅ کومه خبره نشته خو زه اوس نه ځم زه یو ملګري ته انتظار یم کله چې هغه راشي نو بیا ځم.

Downloaded from: ketabton.com

ښځې مې په موټر کې کینولې ځو ځله راته زړه وویل چې صفا ورته ووایه چې زما سره پیسې کمې دي ،دا خبره هم راته یوه بې غیرتي ښکاره شوه د کور پته مې ترې واخسته، ورته مې وویل چې حتماً به یوه ورځ درځم .

موټر روان شو ،دا سې احساس مې کاوه لکه له مانه چې زما روح وړي ، لکه د یوه بې وسه انسان په څیر ولاړ وم او له لاسه مې هڅ هم نه کیده .

روح مې په بدن کې په لړزا شو ،زړه مې بې واره ټکانونه کول،هڅ نه پوهیدم چې ولې په دې لاروی پسې زما زړه خوږیږي...

له ښې ډیرې مودې وروسته زه په یوه بل موټر کې سپور شوم ،موټر د غرونو په منځ کې لاره لنډوله خو زه هڅ نه پوهیدم گنگس وم هڅ مې هم نه اوریدل لکه یو ویریدلې ماشوم ، نه پوهیدم چې موټر به څومره مزل کړی وو خو د موټر بریک او د خلکو شور ماشور راپه خود کړم، کله چې له موټره کوز شوم،نو له خلکو مې واوریدل چې له گړنگه لاندې یو موټر پرېوتی او ټوله امله یې وژل شوې یوا ځې یو ماشوم بچ دی، په سر کې مې یو ډز وشو نور پوی نه شوم

Downloaded from: ketabton.com

خو یوه چغه مې له خولې ووته او په ژړا ژړا مې منډې شروع کړې، ځان مې لاندې موټر ته ورساوه، په اول قدم کې مې په هماغه چا سترګې ولګېدې چې په لومړي ځل یې ما ته د مور مینه راکړې وه، خو مګر ما ورسره ډېره غټه جفا وکړه ،کاش چې زه هم له دې سره په همدې موټر کې وای چې زه هم مړ وای.

زه له وړکتوبه بد قسمته وم اول مې خپله مور مړه شوه په هغه وخت کې خو په دې بدبخته دنیا پاتې شوم ، خو چې کله بیا د مور د مینې خبر شوم،ډیر ژر مې دا دنیا ړنګه شوه.

او هغه څوک چې زه یې له دې مینې خبر کړم ډیر ژر له مانه ولاړه، زه یې یواځې پرېښوم ما په ټول عمر کې د مور مینه نه وه لیدلې یواځې یو څو شپې وې هغه هم د خوب کاته وو خو زه به اوس په ټول ژوند کې د مور ارمان کوم.

۱۵ دلوه ۱۳۸۹

بتي کوټ

Downloaded from: ketabton.com

اووم ټولګی

لمر جګ ولاړو ،له کړکۍ یې خپلې شغلې کوټې ته په سرعت سره د ننه کولې د لمر ځلانده شغلو یې د تورو زلفو سره لوبې کولې له ښه ساعت وروسته یې د سترګو د بریښید و حس یې وکړ، په اړخ د اوښتو سره یې د لمر مستو شغلو سترګې بیا وبریښولې راویښه شوه.
له ویښید و سره یې سم له خولې یو چغه ووته.
وېی خدایه !ما بوره کړې لکه چې ګلاب خان بیا بې چایو تللې.
یو سوړ اسویلی یې وکړ،شین زوړ ټیکري یې په سر راسم کړو ،د ټیکري، په سر کولو نه وروسته یې ناکهانه له خولې ووته یاالله خیر کې(کړې) له لږ سوچ څخه وروسته په خندا شوه ،ښه اوس پوهه شوم دا خبره ده.

Downloaded from: ketabton.com

او تره له ځایه پورته شوه په کوټه کې یې تېز قدمونه واخیستل ژر ژر د ځای په خوندې کولو لګیا شوه کله یې چې بیسترې او نور کالي ټول کړل نو تصمیم یې ونیوه چې د خپلې خور کره به ځي د خور کور یې یو څه له کلې لرې وو ، خو بیا لکه د لیونو په څیر ژر له خپل تصمیمه واوښته،د کور په کار لګیا شوه .

نن بسانه نه پوهیده چې ولې هم خوشحاله ده او هم خفه په چلاکۍ یې د کور کارونه کول خو په ځان نه پوهیده چې ولې داسې ده.

نن یې د سهار چایو ته هم زړه نه کیده په کور کې یې کار کاوه کله به انګړ ته او کله به په یوه منډه کوټې ته ننوته،زړه یې بې واره ټوپونه وهل کله به یې د خوشحالۍ احساس کاوه او کله به یې د خفګان.

لمر ښه ګرم شوی وو خلک ورته نه شوه ټینګیدای خو مګر بسانه په هغه تاوده لمر کې لګیا وه او کور یې جارو کاوه ،داسې ورته ښکاریده لکه چې نن یې د کالونو کالونو ارمانونه پوره کیږي خو په یو شېبه کې به داسې فکرونو پسې واخیسته ته به وایې چې نن ورځ یې د ټول عمر

Downloaded from: ketabton.com

خواري او به وري زړه نا زړه وه ،غولی يې جارو کاو ، لګيا وه تقريباً نيمايي انګړ به يې جارو کړی وو چې له خولې يې ا د سهار په خير چغه ووته يا الله خير کړې...
نور يې نو زړه ټينګ نه شو ، په بې واکو قدمونو د انګور تاک څپرګي ته راغله، په هغه شکيدلي کټ کې کيناسته چې د ميره د مرګه د مخه يې جوړ کړی وو دا داسې زوړ کټ وو چې د يارلس څوارلس کاله پخوا جوړ شوی وو د بسانې ميړه پخوا په يوې مريضتيا مړ شوی وو اوس نو يوازې يو ځوی يې لاره چې ګلاب نوميده چې اکثره د کلي هکانو به ورته ګلابې ، غټې سرې ،پمن او داسې نور نومونه اخيستل.
بسانې يو ځل بيا خپل تللي روحيات سره راجمع کړه، زړه يې په دې کراروه چې ګلاب خان ورته ويلي وو چې نن د ابتدائي څخه فارغيږي،نور به متوسطې ته د کلي بازار ته ځي ،خو يو دم به لکه د ليونو غوندې په خبرو راغله نه داسې نه شي کيدای کله به په زړه کې موسکی شوه،په مغرورانه انداز به يې وخندل او له خندا سره يو ځای به يې

Downloaded from: ketabton.com

وویل، اوس به زه هم د کلي په ښځو کې سر لوړې ناسته یم، وایم به چې ګلاب خان په اووم ټولګي کې دی.
مخکې به چې کله، دې د کلي د ښځو په مخ کې د ګلاب خان د سبق یادونه وکړه ،نو هغوي به ورته ویل چې ته خو لاصبر وکړه هغه لا په سبق کې پوهیږي نه ده ویشلې او ته وایې چې مکتب کې دې هغه خوارکی ګوره چې د شپږم صنف نه فارغیږي او که نه.
دې خبرې به بسانې ته سخت زور ورکاوه اکثره وخت چې به چا ورته داسې خبرې وکړې نو د خوارکۍ بسانې سره به بل څه نه وو بغیر د اوښکو ،بې ځوابه به شوه او په مخ به یې یو سیل اوښکې راماتې شوې.
له ډېره وخته په انتظار وه، په دې تمه ناسته وه چې ګلاب به راځي ،د خپلې کامیابې زیری به ورکوي ،بسانې په زړه کې یې دا نذر هم منلې وو چې که چیرې ګلاب کامیاب شي نو په کور کې یې چې کومه غټه چرګه ده هغه به کلي د جومات ملا امام ته ورکوي ، بسانې ته نن بیخي کور خوند نه ورکاوه ، په څپره کې لره بره ګرځیده خو ډیره پریشانه ښکاریده تا به ویل روح ترې الوتې.

Downloaded from: ketabton.com

هغه د خپل زور تیکري په ګنډلو بوخته وه چې د دروازې درز یې واورېده د کلي یو هلک په منډه راغی ، بسانې ابۍ !

واه بسانې ابۍ ! هله ګلاب کامیاب شو .

څه زما ځوی کامیاب شو !؟

بسانه له ډیرې خوښۍ نه په جامو کې نه ځایېده هلک یې ټینګ ټینګ ښکل کړ ، له جیبه یې ورته یو شکیدلې پنځه ګون راووست ور یې کړ ، اوس نو بسانه په دې وپوهیده چې سهار یې څو ځله د ټیکري پیڅکه سر ته راتله هغه همدا د ګلاب د کامیابۍ زیری وو .

بسانه په ځان نه پوهیده نن یې د کلونو کلونو ارمان پوره شوې وو خو بیا هم بسانې ته داسې بریښېده چې دا هر څه ابس دي ، په منډه د کوره ووته له لرې پټو سرته په سړک ، یو څو هلکان ښکاره شوه چې ډیر په تیزۍ سره راروان وو ، کله به یې منډه کړه ، کله به یې په یو او بل د کاغذنو بارانونه کول له منډو یې داسې څرګندیده چې خوشحاله دي ، بسانه په ډیر تلوار سره د دروازې مخکې ولاړه وه ، چې اوس به یې ګلاب خان ځوی راځي ، په همدې

Downloaded from: ketabton.com

وخت کې یو درووند اواز راغی او له ورایه یوه شنه لوخړه هم پورته شوه، هغه متل دې چې وایي (ویشتلې په زړه بیداروي) بسانه له مخکې نه پویه وه چې د هیلو کورګې یې وران شو ،ځای په ځای کیناسته له پښو یې ساه وختله. له لږ ځنډ وروسته یې څو کسان ولیدل چې یو کټ یې د دوی د کور په لور راروان کړی،او د بسانې په زړه کې د اووم ټولګي ارمان پاتې شو.

۱۳۸۹ دلوه ۱۷
خپله کور

بوټی که ډنډر

Downloaded from: ketabton.com

نن شپه بیا په دفتر کې نوکریوال وو، غوښتل یې چې نن کور ته ولاړ شي خو مګر بل یې دا سې څوک ونه مونده چې د ده په ځای په دفتر کې نوکریوالي وکړي، مخکې به کله کله ایمل د ده په ځای پاتې کیده خو نن ایمل هم کوم ضروري کار درلود. هغه هم له دې څخه د مخه کور ته تللې وو، د مجبورۍ ورځې نه په دفتر کې پاتې شو ډیر زیات خفه وو په سوچونو کې ډوب وو چې څه وکړي.

خپل دفتر ته ننوت، د ټلفون غوږی یې راواخیسته د یو څو خبرو وروسته یې د ټلفون غوږی بیرته کېښوده، په فکرونو کې له دفتر نه په تیزو قدمونو ووت، ښه ساعت به نه وو تېر چې بیا لکه د لیوني په خیر راننوت، ژر یې بیا د ټلفون غوږی راواخیسته، زنګ وواهه له یو څه خبرو نه یې وروسته بیا غوږی کېښوه روان شو.

بصیر نن د نورو ورځو په څېر نه وو هم یې په څیره کې خوښي په څپو وه او هم یې له سترګو خفګان وریده، په کوچ کې اوږد اوږد وغځیده، د تلویزون ریموټ یې راوخیست، تنې یې کیکاږله تلویزون روښانه شو په

Downloaded from: ketabton.com

تلویزون کې یوه ښکلې او زړه راښکونکې منظره وه چې ورسره د یوه هنرمندې جذابه څېره هم راښکاره شوه ډېره په زړه پورې سندره شروع وه سندره به لا نه وه خلاصه چې بصیر بیا تنې کیکاږله چینل یې بدل کړ، په یوبل چینل کې د یوه روغتون واټونه راښکاره شوه ، دا یوه صیحي لیدنه وه د یو روغتون څخه چې ډېرې چاروا کي ورته راغلي وو ...

بصیر دا ځل دې ته ځیر شو له لږ وخت وروسته وپوهیده چې دا د ننګرهار صحت عامه ده لکه بصیر ته چې دې خپرونې ډېر خوند ورکړی وي، د تلویزون لور ته یې په ځیر ځیر کتل.

په تلویزون کې د ننګرهار د صحت عامې اړوند معلومات ورکول کیدل چې څومره بخشونه لري او نور...

بصیر په همدې ننداره وو چې یو دم یې په څېره کې بدلون راغی یو ځل بیا یې د تېر په څېر په سترګو کې د خفګان نښې نیښانې راڅرګندې شوې په ډېرې خواشینی سره تلویزون ته ناست وو او خپرونه یې ننداره کوله، په تلویزون کې بصیر د زیږنتون څانګه ولیده چې ډېرې ښځې

Downloaded from: ketabton.com

او ماشومان پکې پراته وو ځینو ښځو خو به خپل مخونه پټ کړي وو خو مګر بعضو یې ژیړ ژیړ مخونه چې د مریضۍ نښې په کې د ورایه څرګندې وې ښکاره وو کیدای شي چې په دوي کې د مریضۍ د وجې دا توان نه وو چې خپل مخونه پټ کړي او یا هم کومه بله وجه به...

د بصیر د واده دیارلس کاله کېده چې بچې یې نه وو ښځه یې هم په خپله خوښه کړې وه ښځه یې نادیه نومیده چې له د سره د پوهنتون په یوه ټولګي کې وه، د پوهنتون په دوران کې یې سره واده کړې وو ،خو د بدمرغه چې د دوی کوم ماشوم نه وو ،د خوشحالۍ خبره خو دا وه چې ډاکټر پس له دیارلسو کالو د دې زیری ورکړی وو چې ډیر ژر به د یو ځوی یا لور خاوند شي خو په دې یې هم پوهولی وو چې کیدای شي ستا ښځه پکې خپل ژوند هم له لاسه ورکړي.

بصیر به چې کله د خپل ماشوم پیدا کېدنه را یاد کړل نو په خیر کې به یې یو ډول خوښي را پیدا شوه خو بیا به چې د ډاکټر خبرې ورپه یاد شوې چې ورته یې ویلې وو کیدای شي چې په دې کې ستا ښځه خپل ژوند هم له لاسه ورکړي،نو زړه به یې په سینه کې بې واره په درزا شو ،له

Downloaded from: ketabton.com

ځانه سره به یې دا ویره لرله چې هسې نه د ګل سره ډنډر هم مات شي، ځکه د بصیر نادیه بې حده خوښه وه، ډیر په مینه یې ورسره واده کړې وو.

څو ځله د کورنۍ له خوا ورته ویل شوي وو چې بله ښځه به درته وکړو خو د نه منله.

په دې شپو کې به بصیر ډیر په دفتر کې هم نه پاتې کېده ځکه پوهېده چې په کور کې بغیر له ده څخه څوک نه شته یوه مور یې ده، هسې نه چې په میرمن یې څه ونه شي.

د شپې لس بجې به وې چې د کټ خوا کې ټلفون په شرنګا شو بصیر ډیر په بیړه راپاڅېده ،د ټلفون غوږۍ یې پورته کړه په ټلفون کې یې یو نااشنا غږ واوریده د یو څو خبرو نه وروسته یې په ځواب ورکړ سمه ده درغلم.

په کاواکو ګامونو له کوټې ووت د ډیرې ورخطایي نه یې چوکیدار ته هم څه ونه ویل، په موټر سایکل سپورشو ،تپه تیاره وه سترګه په سترګه سره څوک نه ښکاریدل، له لږ مزل څخه وروسته له یو کوڅې ورپسې یو تور موټر راووت، په ډیر تېزۍ سره د ده پسې راروان وو بصیر لږ څه تېزشو

Downloaded from: ketabton.com

موټرهم ورپسې ګړندې شو ،بلاخیره موټر د بصیر مختـه ودریده.
دوه کسان چې مخونه یې پټ وو رابښکته شول په لاسو کې یې ټوپکونه وو ،بصیر ته یې ونیول دا یې نور خبرو ته پرې نه ښود .له ځانه سره یې په یوه نامعلومه خوا یوړو ،له هغې ثخه دا دې شل کاله نور هم تیر شوه د بصیر ځوی زلمی دی،خو بصیر بیا رانغی کوم فکر چې هغه له ځانه سره لاره چې د ګل سره ډنډر مات نه شي له هغه نه ډیر سخت کار وشو هغه دا چې د ګل ټول بوټی له مینځه ولاړ.

۲_۱_۱۳۸۹
کابل

Downloaded from: ketabton.com

چې دا ژاړي زه ژاړم

سهار شو نن له سهاره وریځو خپلې وزرې خپرې کړې
وې د اسمان زړه هم ډک ډک کېده، خو لا به ترې یو یا څو

Downloaded from: ketabton.com

څاڅکې د ځمکې په لور نه وو راتوی شوي ،چې په کوڅه کې يو شور ما شور شو ،يو داسې شور چې ما په خپله کوڅه کې په ټول عمر نه وو ليدلې ،هر چا سرونه ښندل ،ټول خلک داسې وو تا به ويل چې گونگيان وي يواځې سرونه يې ښندل پلار مې له لرې وليده چې هغې هم سر ښنده ،د کور په لورې روان وو ،زه هم د پټيو په لور روان شوم ،ترڅو زه هم ځان پوه کړم، له لرې مې په يوه ديره کې وکتل ،ډير خلک راټول شوي ما هم خپل قدمونه يو څه گړندي کړه ورغلم د خلکو يوه دايره جوړه وه ،په مينځ کې يې يوه ښځه ناسته وه ،د ښځې په مخ کې يو ماشوم هم پروت وو ،ماشوم زما په فکر چې اوده وو خو...

ښځې ژړل ،ټول خلکو ته يې ښېرې کولې داسې الفاظ يې د خولې راواته چې که هر څومره کلک زړی انسان هم وي نو يو ځل به يې د سترگو څخه يو څو څاڅکي لاره وکړي ،په هغ چا کې هم د پوښتنې توان نه وو ،چې ترې کړی يې وای ،ټولو ټيټ سرونه اچولي وو يواځې د ښځې خبرو ته يې غوږ نيولی وو.

Downloaded from: ketabton.com

دا د انسانانو انصاف دی دا انسانان نه دي دا د ځناورو نه هم بد تر دي...
زما زړه هم دغه وخت د زغم له پوړۍ ولوېده زه هم د نورو په څېر سلګو واخیستم،له سترګو مې بې واره اوښکې راروانې شوې،اوښکې مې پاکې کړې،له ښځې نه مې وپوښتل.
تروري څه خبره ده ؟
ښځه سلګو ونیوله داسې ډوبه شوه لکه ماشوم چې په ژړا کې ډوب شي،ښه په زوره زوره يې وژړل په ژړا کې يې راته ويل: که زه درته پوره خبره وکړم که زړه دې د غوښې وي نو ته به هم دا هرڅه پرېږدې اوله ما سره به وژاړې او که ستا زړه هم زما د خپلوانو اود هغه بد مرغه په څېروي،نوبيا مه ژاړه،بيا ته هم د هغوي په څير ما پورې ملنډې ووهه ،ما پرېږده چې ښه په زوره زوره وژاړم چې دا يتيمه فضاء ماته خپله ژړا راغبرګه کړي، چې په دې انګازو کې د خپل ژوند توله کيسه تاسو ناترسه انسانانو ته وکړم،پرېږده چې زما چغې ظالمان واوري چا چې زما ځوی زما په غيږه کې بې

Downloaded from: ketabton.com

پلاره کړ، او زما دا چغې هغه دوستان هم واوري چې د اوښکو پاکولو په ځای ماته د نیستۍ پیغورونه راکوي...

گوره ! زه یوه پښتنه یم ځان راته په ژړا ډېر بد ښکاري خو زه نه ژاړم ما نه دي ژړلي، تر اوسه خو نور راکې د ژړا ځای ونه شو او خپله د دې ناترسه انسانانو په وړاندې یې خبرې پیل کړې ،د داسې بې غیرته او بې پښتو انسانانو نه زما ژړا پرده نه کوي،او زما دا اوښکې ستر ماتوي،په خپل سر زما له سترگو رواني دي...ژړا

خدای(ج) شته چې خپله مې هم د سترگو څخه د اوښکو سیلاب راروان وو ما هم نه شو کولای چې خپله ژړا او سلگۍ کنټرول کړم،دا خپل ځان راته د دې ښځې په مخ کې یو مجرم ښکاره شو زما د وجدان قاضي همدا یوه پرېکړه وار په وار اوروله چې ته مجرم یې او دا مې هم ومنله چې مونږ ټول مسولیت لرو ،ټولو خلکو حیران حیران کتل ،په هځ چا کې د خوځېدو طاقت هم نه وو د ټولو په اننگو د سپینو اوښکو سیلاب رامات وو ټولو ژړل.

Downloaded from: ketabton.com

کله چې ښځې د خوا او شا خلکو دا بې واره او ښکې ولیدې نو یقین یې راغی چې زما په غم زما غوندې وژړیدل نو خپله کیسه یې داسې پیل کړه.
ویل یې نه زه لیونۍ یم او نه بل څه... ژړا
اول خو له دې ماشوم نه په تنګ ووم چې له مانه یې ډوډۍ غوښته او بیا د کور هغه بد مرغه مالک راغی ،ما نه یې د کور کرایه غوښته له ما سره د خوراک څه نه وو چې مو خوړلې وی،نو کرایه به مې د کومه کړی وای څومره زارې چې وه هغه مې ورته وکړه خو چې کله د هغې بدو ارادو نه خبره شوم چې ما ته یې ویل چې که پیسې نه وې نو ما خوشحاله کړه...ژړا
بیخې د ژوند نه مې زړه تور شو ،د کوره راووتم کور مې ورته پرېښود د ژمي یخه شپه مې په دې دېره کې تېره کړه ،دې ماشوم مې له ما نه په وړه ژبه ډوډۍ غوښتله تر څو پورې چې راکې شیدې وې ورمې کړې نور نو ما کې هم شیدې نه وې او زه هم وږې شوې وم ډېر کوښښ مې وکړ خو هېڅ ونه شوه،نو دا د ویالې بوټې مې راوخیستې، په

Downloaded from: ketabton.com

خپله مې هم وخوړل او دې ماشومې ته مې هم ورکړه ما وی چې يو څه به قرار شي، خو زه څه خبره وم چې ...ژړا زه به يوا ځې وژاړم چې دی زما د ژړا سره ونه ژاړي او يا راسره د دې دېرې دا خزان وهلې ونې وژاړي ، د دې ونو زړونه هم زما د دوستانو په شان دي خو يو فرق په کې دا وو ،چې زما دوستانو زما په ژړا پورې خندا کوله او ونو خندل نه خو خاموشه ولاړې وې ،لکه چې د يوې وړې ماشومې او يوې بې وسه مور د ژړا غږونو ته يې غوږ نيولی وي ،دې لوې خاموشۍ زما د ژوند په اينه دا سې خاپونه کش کړه چې د ښايستونو دنيا هر څومره ښايسته شي زه به ورته د تورې شپې په سترګه ګورم، ما ته د خپل وړې ماشومې ژړا ګانو د کربلا د تږو کيسه وکړه،ما ته د خپلې لور د لوږې سلګيو د دې انسانانو د بې رحميو مخ وښود ،د دې بدرنګو په بازار کې يوازې د وحشت تياري دي دلته انسان ته د انسان په سترګه نه کتل کيږي دلته د انسان خبره د مطلب وړې ده، دلته ارزو ګانې ړنديږي، ما ته دا هيلې هسې ليونۍ ښکاري ،دا خلک د وختونو د

Downloaded from: ketabton.com

کبرجن سمندر په غاړه د مرګ څخه ناخبره پراته دي ،اخیر
به...
اخیربه دا اوښکې سیلابونه شي او د ډیرو کبرجنو ککرۍ
به هوارې کړي.
ستا چې شیدې خوړونکی ماشوم د لوږې مري او د هیلو
دروازه دې د خلکو په لاس بنده شي ایا ته به ونه ژاړې !ته
به د خپل ماشوم د معصومو سلګیو سره خپلې ساندې
ملګرې نه کړې ؟
ایا دا انسانان د ژړا سره بلد نه دی ؟
زه یوه مور یم او مور تل د زړه وینې اولاد ته ورکوي.
خو نه !
خو نه ! زه هغه بد بخته مور یم چې ما ونه کړای شو چې
خپل ماشوم بچي ته د ژړا څخه بل څه ورکړم ماونه شوه
کړای چې خپل ماشوم ته د زړه وینې ورکړم بلکې ما
بدبختې خپل بچي ته یوازې دا اوښکې ورکړې ،نور وس
مې نشته نو ځکه...
چې لور مې ژړل ما هم وژړل او بیا سلګو ونیوله......

Downloaded from: ketabton.com

چې دا ژاړي زه ژاړم ،که څوک ژاړي او که نه نو زه به ژاړم
،ځکه زما وینې ژاړي زما شیدې ژاړي زما سترګې ژاړي
زه یوه بدبخته مور یم زه به ژاړم زه به ژاړم.

که دنیا ټوله خوشحالي شي
زه به یوا ځې په کې اوښکې تویومه

پېښور ګلدره

بد نصیبه

Downloaded from: ketabton.com

د الله په نامه يو څه راکړئ ،ډيره غريبه يم د سر سيورى مې نشته هغ خواخوږى نه لرم په والله چې ډيره غربي مې ده ،چې سر مې راپورته کړ د يوې ښځې څېره مې وليده ،خو چې ورته مې کتل نو سوالگره نه ښکاريده ،بله دا چې عمر يې هم ډير نه وو خو زړو جامو او شليدلي څادر يې د دې گواهي ورکوله چې ډېرى غمونه او کړاونه پرې تېر شوي ،فکر مې نه شو چې څو روپۍ مې ورکړې وای ، ښځه روانه شوه.

پام مې بلې خواته شو ،په صفايي مې پيل وکړ ، دا څو ورځې کېدې چې دا ښځه وينم په بازار کې خېر غواړي له دې نه مخکې مې کله هم نه وه ليدلې ،د ښځې شکل هم د سوالگرو په څېر نه وه ، ځکه دې نورو خېر غوښتونکو به په زوره هم پيسې غوښتې خو دې يوازې ويل چې د خداى(ج) په نامه مرسته راسره وکړئ ،که به چا څه ورکړل نو ښه ترښه گنې نو په خپله مخه به تله.

د جمعې ورځ وه ،نن مې زړه ډېر تنگ وه ما غوښتل چې د جمعې د لمانځه نه وروسته د ملگرو سره چېرته چکر ته

Downloaded from: ketabton.com

ولاړشم ، د جمعې لمونځ مې وکړ،د دوکان په خوا راروان شوم.
په هغه کوڅه کې چې زموږ د دوکان خواته غځېدلې وه د يوې ښځې نه درې کسه چې لوړ لوړ قدونه، غټ غټ برېت يې درلوده او رنګونه يې هم يو څه تور وو غوښتل يې چې موټر ته يې په زوره پورته کړي،ښځې له دوې سره مقاومت کاوه د ښځې چغو او سورو د ټولو خلکو مخ دغه کسانو ته ورواړاوه، سړو ډېره هڅه وکړه خو مګر ښځه ورسره پورته نه شوه ښځې ډېرې نارې وهلې،ويل يې چې خلاصه مې کړئ ترې دا ظالمان دي د خدای(ج) په خاطر....
زړه مې نور طاقت ونه کړ،ورمنډه مې کړه زما سره يو څو نورو ځوانانو هم رامنډه کړه، هغه کسانو چې موږ وليدو په موټر کې کيناسته ډېر په تېزۍ سره روان شوه.
ټول ځوانان بېرته ستانه شو ، خو زه بيا هم ورغلم د ښځې حالت چې مې وليد خدای(ج) شته ډېره يې بې ستره کړې وه جامې يې ورته شکولې وې سم نيم بدن يې ښکاريده،په سر يې لوپټه هم نه وه،خپل څادر مې ور وغورځاوه ښځې له ځانه څادر تاو کړ،په سلګو سلګو چې له سترګو څخه

Downloaded from: ketabton.com

يې ورسره يو څو سپينې ملغلرې چې د پاکۍ ځرګندونه يې له ورايه کوله هم ملګرې وې روانه شوه، ما غوښتل چې ترې وپوښتم خو پوښتنې ته هځ وخت پيدا نه شو، په زړه مې يوه غټه غوټه پاتې شوه ښځې له سره شاته نه کتل ګوندې حيا به ورته ودريدلې وې ځکه د ډګ بازار په مينځ کې بې ستره شوه،زموږ له سترګو په يوه پړک کې پناه شوه. راغلم بيا مې دوکان خلاص کړ په سر کې مې ګڼو پوښتنو الونتې کولې چې دا ښځه ولې دې سرو موټر ته پورته کوله او دا نه تله؟

دا خلک څوک وو؟

کيدای شي چې دا ښځه دوي کوم بد کار له پاره وړله؟

شايد دا به يوه بد کاره ښځه وه...

خو بيا مې په ذهن کې د هغې حياناکې سترګې او معصومه څېره تېره شوه زړه به مې ويل چې نه دا ډيره معصومه ده داسې نه شي کېدای،له ځانه سره مې وويل چې راغله نو حتماً به ترې پوښتم،ما غوښته چې په چکر چېرته لاړ شم خو دا کار رانه پاتې شو ،ځکه زه پوهيدم

Downloaded from: ketabton.com

چې مازیگر به دا ښځه د خیرات د ټولولو لپاره راځي ،زه به ترې پوښتنه کوم.
څو ورځې دا رانغه،مازیگر شو ښځه راغله،سپین غوښین لاس یو ځل بیا را اوږد کړ،د الله(ج) په نامه یو څه راکړه؟
ما چې هغه حیا ناکې سترگې چې ښکته ځمکې ته یې حیران حیران کتل ولیدې ورته ځیر شوم خو له لږ ځنډه وروسته پوی شوم چې ښځه غوصه شوه ،ریښتیا هم دا دنیا ډیره مکاره ده ،د دې دنیا خلک هم ډیر ناولي دي ای څه گورې !...
خورې که خفه کیږې نه نو یوه پوښتنه درنه کوم؟
هغې د سر په خوریدو سره ځواب راکړ چې نه خفه کیږم.
ورته مې د کیناستو بلنه ورکړه ،ښځه په داسې حال کې چې په څېرې کې یې د ویرې نښې پیدا شوې کیناسته.
خورې هاغه ماسپیښین څوک وو چې ته یې له ځانه سره پورته کولې؟
ښځې په تونده لهجه جواب راکړ چې ته یې څه کوې بس که خیرات راکوې رایې کړه گنې له هغې خبرو نه تیر شه.

Downloaded from: ketabton.com

نه نه خورې ! ته لکه چې په غوصه شوې زه کوم بل مطلب نه لرم ماوې که زما د رسره څه د وسه کېده نو کړی به مې وای هسې نه چې بله ورځ بیا دا سې پیښه رامنځ ته شي، ته باور وکړه زه له تاسره همدردي لرم نو ځکه مې له تانه پوښتنه وکړه.

ښه، خو زه نه غواړم چې ته د دې کیسې نه خبر شې، که خبر شوې نو د همدردۍ په ځای به دې له ماسره نفرت پېدا شي.

ما بیا هم ټینګار وکړ، زه نه پوهیدم چې ولې دا ښځه دومره ژر راځي شوه چې ماته خپله کیسه شروع کړي، خو کیدای شي چې د هغې به هم په ما سترګې خوږې شوي وې، ښځه ژړغونې غوندې شوه او په کیسه یې پیل وکړ.

د دې نړۍ خلک ډیر خود غرضه دي دوي ته مرګ هم نه دی په یاد زه له دې دنیا نه په ټول ژوند کې ښه خاطره نه لرم کله چې زه خپل تېر ژوند راپه یاد کړم...ژړا

زما نوم شګفته دې، زه د افغانستان او سیدونکې یم خو مګر په دې نه پوهیږم چې په افغانستان کې د کوم ځای یم، د نن نه ۲۵ کاله مخکې کله چې په وطن کې انقلاب رامنځ ته شو نو مونږ هم را مهاجر شو، چې د راتګ په

Downloaded from: ketabton.com

وخت کې زه له خپلې کورنۍ څخه ورکه شوې وم، په پېښور کې یو کس پیدا کړم، خو اوس زه هغه کس نه پېژنم هغه بیا په یو بل کس خرڅه کړم، له دغه کس سره ما تقریباً اولس کاله تېر کړه دغه سړی ډیر ښه سړی وو د عمر یوه ډیره برخه یې تېره کړې وه، په دې اولسو کالو کې ما ترې کومه بده خبره هم نه وه اوریدلې، ان چې زه د همدغه کس په کور کې پیغله هم شوم.

دغه کس نعیم نومیده چې خلکو به ورته نعیم مامې ویلې، زما په نظر هغه ډیر ښه سړی وو، هغه د انسان په جامه کې یوه فرېښته وه، ما ورته د پلار په سترګه کتل زما یې ډیر زیات خیال ساته زه هم ترې ډیره خوشحاله وم، خو زما نظر غلط وو، له سترګو څخه ځو اوښکې د ګریوان په طرف راغلې او سلګو ونیوله...

دا د انسان په جامه کې یو حیوان وه، ډیر ژوند مې ورسره تېر شو، یوه ورځ یې وویل چې چکر ته ځو، زه هم ډیره خوشحاله شوم ځکه په ځوانۍ کې به ځوک وي چې چکر ته خوشحاله نه شي.

Downloaded from: ketabton.com

موټر راغلو دواړه پکې سپاره شو، ویل یې چې سوات ته ځو په لاره کې ډېرې ښکلې منظرې او ښکلي ښکلي ځایونه مې ولیدل ډیر انسانان مې هم له نظره تېر شول، څوک په موټرو او څوک په پښو روان وو د الله ویش وو، سوات ته په رسېدو سره یو هوټل ته وښتو، هوټل ډیر ښایسته او په زړه پورې وو، ماته دا هرڅه نوي وو، چکر ته ډېره خوشحاله وم.

ډوډۍ مو وخوړه، له ډوډۍ نه وروسته زه د هوټل چت ته پورته شوم، او له هوټله مې د سوات د ښکلو منظرو سیل کاوه دا سیل زما د ژوند د بدبختیو لومړۍ پوړ وو، شپه شوه د شپې تر ناوخته د هوټل په چت ناست وو، د سوات له خوږې هوا مو خوند اخیست، کوټې ته راغلو په کوټه کې یو تخت وو، ما د احترام له مخې نعیم ته په تخت کې ځای جوړ کړ، په خپله لاندې ځملاستم، ګروپ مو ګول کړ د شپې لس یولس بجې به وې چې په خوب کې مې د یوه درونډ شي احساس وکړ، سترګې مې پرانیستې، یو ټوپ مې وکړ، هغه څه چې ما یې احساس وکړ هغه نعیم وو چې خپلو نفسي خواهشاتو راخیستی وو او خپله اصلي څیره

Downloaded from: ketabton.com

يې ماته په هغه شپه وښوده، که هر څومره چې مې ځان وځوځولو خو دم راکې نه وو، نه پوهيدم چې ولې...
خو هغه چې هر څه کول هغه يې وکړه ... ژړا
شپه تېره شوه سهار شو راپاڅيدم کله چې تېره شپه راپه زړه شوه نو ډيره ژړا راتله، له ځانه سره مې دومره وژړل چې سترګې مې په ځان وپړسولې نعيم راغی ماته يې سوال او زاري شروع کړه چې خطاء رانه شوې...
زه بيا وروسته پويه شوم چې د شپې په ماکې ولې دم نه وو نعيم په ډوډۍ کې د نېشې ګولې اچولې وې.
د غرمې مهال، يو څو کسه د يوه تور بيک سره راغله، د نعيم سره يې سترې مشې وکړه په سترګو کې يې سره ايشارې وکړې بيک يې ورکړ، نعيم راته وويې چې زه راځم په خيره کې يي له لرې ورخطايي ښکاريده ، زه چې پويه شوم چې کيسه بل رقم ده نو ورته مې وويل چې زه هم له تا سره ځم، نعيم بانې شروع کړې خو ما چې خبره ټينګه کړه، هغه هڅ غږ ونه کړ، بې ښاره له هوټله ښکته شو له لږ وخت تېريدو نه وروسته يو تور کس رابانددې لاس

Downloaded from: ketabton.com

واچاوه، ما که هر څومره کوښښ وکړ خو ځان مې ترې خلاص نه کړ، او بیا یې له ما سره... ژړا ...
د ښه ساعت ژړا نه وروسته بیا یې په خبرو شروع وکړه، یو داسې ځای ته بوتلم چې ما هغه ځای نه وو لیدلی ډیر وهل ټکول مې وخوړل له دې سره، سره نور څه نه وو چې هغوي له ما سره و نه کړه ګډا ما یاده کړه بدلمني ما وکړه ...
اخیر دا چې له خپله ځانه مې نفرت پیدا شو هڅ مې هم نه شو کولای، مرګ هم راته نه راتله څو، څو ځله مې د خودکشئ اراده وکړه، بیا به څه ناڅه راپیښ شو خودکشي به پاتې شوه.
یو ورځ یې د یوه خان کره بوتلم له خان سره یې په یوه کوټه کې واچولم خان غوښتل چې له ما سره بدلمنې وکړي، مګر ما ډیر کوشش کاوه چې ځان ترې وساتم بیا هم چیرته د نر زور او چیرته د ښځې.
ښځه بیا په ژړا شوه خپلې اوښکې یې ژر ژر پاکې کړې په ډیر زور سره یې وویل خو ما بیا هم خپل همت ونه بایله خان ډیر نیشه وو، کله چې هغه اوده شو نو زه ترې په کړکۍ راوتښتیدم، چې راووتم نو چوکیدار ونیولم هغه ډیر ښه

Downloaded from: ketabton.com

سړی وو ،زه يې خوشې کړم،دادې زه دلته راورسيدم،زه په دې خلکو نعيم بدمرغه خرڅه کړې وم،خو اوس چې زه دغه ښار ته راغلې يم نو ماته داسې په ذهن کې راځي چې زه دلته اوسيدلې يم او زمونږ کور هم يو وخت همدلته وو دلته زما زړه سکون بيامونده زه دلته ګرځم چې کيداى شي چې يو ورځ مې د خپل پلار دوسترګې وګورم ،کاش چې د مرګه مخکې يو ځل د خپل ګران پلار هغه دوه سترګې وګورم زما پلار ډير...

ناڅاپه يو سړی،دې ښځې ته ورغاړېوت،په ژړا يې پيل وکړ زه ډير حيران شوم چې په دې سړي څه وشوه خو په ژړا ژړا کې مې د خولې دا خبره واوريده چې وزما بدنصيبې لورې،کله چې ما د هغه سړي څيره وليده هغه زما پلار وو.

نوټ:دا يوه ريښتوني کيسه ده چې ما ته مې يوه ملګرې کړې

.

۲۲/۸/۱۳۸۹

Downloaded from: ketabton.com

د مرام راډيو نشراتي څانګه

د پيغام دوستي

د شپې لس بجې وې چې د تخت سر ته يې موبايل وشرنګيده ، شبانه له خوبه راپاڅيده خو د موبايل شرنګا ودريده ، موبايل يې راپورته کړ ، په تخت کيناسته يو څه وخت موبايل خاموشه وو ، موبايل ته يې په ځير ځير وکتل ، خو کله چې شبانه بيا په تخت کې پريوته ، موبايل يې بيا شرنګا پيل کړه ، په ډېره غصه يې موبايل پورته کړ او د بلې غږ يې پرې وکړ.

Downloaded from: ketabton.com

بلې ! بلې !

د بلې د غږ سره یو ځل بیا ټلفون پرې شو ، یوه دقیقه به لا نه وتیره شوې چې بیا ورته زنګ راغی ،دا ځل شبانې یو څه په زوره لهغصې سره ما پرې غږ وکړ.

بلې !بلې !

څوک یې خبرې ولې نه کوې،دې نیمې شپې ته وګوره او ستا په...

بیا به کوم د لوفر ځوی یې ته خپله مور خور نه لرې،موبایل یې په خپل ځای کیښود .

یو ساعت به نه وو تېر چې یو ځل بیا د موبایل نه شرنګا پورته شوه خو دا ځل چې شبانې موبایل راوخیست نو یو لنډ پیغام یې راستولې وو.

په دې هیله یم چې خفه شوې نه وې ماته خوب نه راتلو ما ویې چې یو څوک په تکلیف نه کړم له ځانه مې نمبر واوهه او تا ته زنګ درغی.

مننه

ز_م

Downloaded from: ketabton.com

له خوبه وه، بې له ځنډه په خپل موبایل کې د پیغامونو صفحه خلاصه کړه یو څه یې ولیکل، د پیغام استولو تڼۍ یې کیکاږله، بیا یې موبایل په میز کیښود په خپل تخت اوږده اوږده وغزیده تقریباً دوه یا درې دقیقې به نه وې تېرې چې بیا هم موبایل په شرنګیدا شو د مقابل لورې یو پیغام راغلی وو.
شبانې د موبایل د پیغامونو صفحه بیا خلاصه کړه او ویې لیکل.

د یره مننه ښه شپه.

شبانې فکر کاوه چې نور به یې په تکلیف نه کړي د خپل تېرې ورځې درس به وو ایې، ځکه چې خوب خو یې هسې هم تښتېدلې وو. له لږ ځنډه وروسته یې موبایل په شرنګا راغی.
موبایل یې پورته کړ، پیغام یې خلاص کړ، چې په کې یې لیکلي وو.

Downloaded from: ketabton.com

ښه وایه کنه نور ...

شبانه له غصې تکه سره شوه ،بیا یې هم صفحه خلاصه کړه او بل پیغام یې ورته واستاوه نه پوهیږم چې څه به یې ورته لیکلي وي،خو له لږ ځنډ نه وروسته یې بل پیغام هم ورواستاوه،او د دواړو خواو څخه پیغامونه پیل شول ،تر دې چې د یو بل د نوم پته هم ورته ولګیده ، شبانې خپل نوم ورته اسیا ښودلې وو، د دوي دواړو د پیغامونو له لارې ملګرتیا شوه،دغې ملګرتیا د ډېره پورې دوام وکړ،هره شپه به یې سره پیغامونه لیږل رالیږل ،خپلې شپې به یې پرې رڼولې ،زاهد ډېره هڅه کوله چې د مقابل لوري سره خبرې وکړي، خو مګر شبانې به ټلفون نه اوکې کاوه ،زاهد په پیغام لیکولو کې ډېر مهارت درلوده ډېر ښکلي ښکلي پیغامونه به یې شبانې ته لیږل خو شبانه هم په پیغامونو کې له هغه کمه نه وه،دوی نه پوهیده چې ولې یو بل ته پیغامونه لیږي ،یوه شپه شبانې ته یو پیغام راغلو چې په کې یې لیکلي وو.

Downloaded from: ketabton.com

ډيره موده وشوه، چې زه او ته سره پيغامونه ليږو راليږو ما ډېره هڅه کوله چې تا ته د خپل زړه خبره وکړم خو ما دا جرئت نه درلود چې تا ته د خپل زړه خبره وکړم زه نه پوهيږم چې ولې کله چې زه تا ته پيغام ليږم يا هم ستا پيغام راځي نو زما زړه بې واره ټوپونه وهي په زړه کې مې يو خوږ درد راپېدا کيږي نه پوهيږم چې ولې زما په بدن کې يوه جذبه راپورته کيږي، خو نن زه درته د خپل زړه خبره کوم ،زه له تاسره م.......... لرم .

شبانې چې دا پيغام ولوسته يو څه حيرانه شوه، په رنګ کې يې يو دم تغير راغی تکه سره شوه لکه چې و ويريږي د پيغام په مانا يې پويه شوه، خو بيا هم د خبرې د ښه ثرګندولو لپاره يې پيغام ورواستوه .

زه له تاسره م........... لرم څه مانا زه په دې نه پوهيږم خبره دې واضحه کړه

Downloaded from: ketabton.com

شبانې خپل ټلفون کېښود ،دا سې احساس یې کاوه لکه چې ژوند یې نن تغیر کوي،د عمر ارمان یې پوره کیږي، هم په زړه کې خوشحاله وه،هم حیرانه د پیغام د ځواب په تمه وه تقریباً لس پنځه لس دقیقې به لا نه وې تېرې شوې،چې بیا هم له موبایل شخه غږونه پورته شوه،شبانې موبایل راواخیست،پیغام یې پرانیسته.

ګرانې اسیا جانې زه پوهېږم چې ته د م......... په مانا پوهه شوې یې خو بیا هم ته زما له اصلي مطلبه ځان پوهول غواړې.
زما مطلب دا دې چې زه له تا سره مینه لرم..
په دې تمه چې بده یې ونه ګڼې،ما که هر څومره هڅه وکړه،خو ما ونه شوه کولای چې زه له تا نه دغه راز پټ کړم،څه وکړم زه د خپل زړه نه مجبوره وم ،زه له تا سره ډېره پاکه مینه لرم،په خدای چې زه هڅ ځان نشم کنټرولولای څه وکړم ،خدای (ج) دې وکړي چې ناامیده مې نه کړې
ستاسې د ځواب په تمه
ز_م

Downloaded from: ketabton.com

شباني دا پیغام په یو رپ کې د خپلو سترګو تېر کړ ،ډېره خوشحاله شوه ځکه چې دا هم نه پوهیده چې ولې دا زاهد ته پیغامونه لیږي، او ولې د دې د پیغام په راتلو سره یې زړه بې واره ټوپونه وهي په ځواب کې یې ورته ولیکل.

ته ښه وايي زه هم نه پوهیږم،چې ولې د ستا سره دلچسپي ښایم،ولې ستا د پیغام د لوستو سره زه په خپل وجود کې یوه جذبه احساسوم ،خو زه د یو داسې کورنۍ څخه یم چې بیخې د دې خبرو تصور هم په کې نشي کیدای،ته به د دې خبرې په اوریدو سره یو څه خفه شې زه هم تا سره م.........
کوم خو زه له دې خبرو ډیره ډډه کوم ځکه چې زمونږ د کورنۍ قانون دا نه ایجابوي.

زاهد هم د ځواب په تمه ډیر ناقراره وو ،په فکرونو کې ډوب وو چې ګوندې زما اقرار اسیا بد ونه ګڼي،چې موبایل یې په شرنګار شو ،خپل موبایل راواخیست ،پیغام یې ولوست،ډیر زیات خوشحاله شو ،وروسته له

Downloaded from: ketabton.com

دې خو د دواړو سره دوستانه جوړه شوه يو بل ته به يې د
مينې پيغامونه ليږل.
د اسيا (شبانه) هم د زاهد سره مينه وه نو د وخت په تېرېدو
سره يې په خپلو کې مينه زياته شوه او د ټوکو پيغامونه په
مينې سره بدل شول ،زاهد به ډېره هڅه کوله چې د شبانې
سره خبرې وکړي،خو شبانې خبرې نه کولې د زاهد اود
اسيا(شبانې) د مينې پوره دوه کاله تېر شوه ،يو وخت
دوي دواړو سره د کتو ژمنه وکړه،د دوي د کتو ځای د ښار
يو بڼ شو ،د ورځې دولس بجې وې ،شبانه د ښوونځي
څخه راووته،د بڼ په لورې روانه شوه، نه پوهيده چې ولې
بڼ ته ځي ولې په يوه داسې چا باور کوي چې تر اوسه يې لا
ليدلې هم نه دی؟
په همدې فکرونو کې وه چې په موبايل باندې يې د پيغام د
راتگ زنگ راغی ،شبانې پيغام پرانيسته پيغام د زاهد
وو چې په کې يې ليکلي وو
زه په بڼ کې انتظار کوم راځه...
ستا
ز_م

Downloaded from: ketabton.com

شباني هم ورته په پیغام کې ډاډ ورکړ چې در روانه یم ،د یو څه مزل وروسته اسیا(شبانه) بڼ ته ورسېده ، بڼ ته په ننوتو سره یې سترګې په خپل ورور ولګیدې، ټکان یې وخوړو ډیره ورخطا شو ،په ډیره چټکۍ سره دبڼ څخه راووته،او دخپل کور په لورې روانه شوه.
د کور ته د رسیدو سره سم د زاهد پیغام بیا راغلو شبانې په څواب کې ورته ولیکل

د کور څخه راتـه زنـګ راغلـو ،ډیر ضـروري کـار راپـیښ شوی وو ، زه لاړم بیا هم ډیره بخښنه غـواړم زړګیـه هیلـه ده چې خفه نه شې بیا به ګورو
ستا
اسیا

شـپې او ورځـې تیرېـدې او د دوی دواړو پیغامونـه سـره همداسې روان وو ،دخپلې مینې کیسې به یې په پیغامونو کې کولې،دخپلو نادانو زړګوټو تندې به یې پرې ماتولې.

Downloaded from: ketabton.com

د ډیرې مودې نه وروسته یې یو ځل بیا د لیدو ژمنه سره وکړه داخل یې د ښار یو بل بڼ د دیدن ځای وټاکه، بیا هم د غرمې دولس بجې شوې اسیا (شبانه) له ښوونځي څخه راووته، د بڼ په لورې روانه شوه، زاهد ته یې پیغام واستوه چې زه در روانه شوم.

زاهد په ځواب کې یو پیغام ورواستوه، چې خپلې ښې نیښانې یې ورته پکې وښودې، کله چې اسیا (شبانه) بڼ ته ورسېده، د وړاندې ناجو د ونې لاندې یو ځوان ولاړ وو، توري جامې یې په تن وې لوړ قد یې وو، په لاسو کې یې کتابونه نیولي وو په تورو وینښتانو کې یې لاس واهه ولاړ وو. خو مخ یې بل طرف ته وو، د شبانې خوا ته شا وه.

شبانه بڼ ته ننوته اخوا دېخوا ته یې وکتل خو کله چې د شبانې پرې سترګې ولګیدې، پوهه شوه چې زاهد همدا دی، په زړه کې یې تېر شوه چې څومره لوړ قد لري څومره به ښکلی وي، په سپکو قدمونو د ونې په لور ور روانه شوه، تر شا یې ودریده، غږ یې پرې وکړ، ته چې د چا انتظار کوې، هغه دې تر شا ولاړه ده، زاهد مخ راواړوه، د شبانې له خولې د اخ کلیمه ووته.

Downloaded from: ketabton.com

هغه د شباني ورور امين وو.

۳/۸/۱۳۸۸
کابل

سوېدوۍ

Downloaded from: ketabton.com

اوف خدایه (ج) دا څنګه ښار دی، په دې کې داسې څوک نه شته چې د چا مدد وکړي، د دې خلکو زړونه نشته دلته څوک نه مظلوم پیژني او نه...
دا زما به څه کیږي، زه خو به مړه شم دا څنګه ځناور خلک دي، چې د چا سره هڅ مرسته نه کوي، نه راته څوک یو روپۍ خیرات کوي او خیرات خو څه کی ،چې هغه ښه خبره هم راته نه کوي.
په همدې خبرو کې وه، چې یو کس راغی.
ای ماما یو د الله په نامه یو څه خو راکا په خدای چې ډیره وږې شوي یم ؟
ماف مې کـه یـو خو د ستاسو خیرات خورو نه پـه تنګ راغلي یو ،چې هرې خواته ګورو بس یو روپۍ را که او دوه روپۍ راکه، د سره په خبره نه یې، او په ستر ګو ړنده شې زه خودې د ځوې په ځای یم ماته څنګه ماما وایې؟
څه وکړم د غریبۍ دې مخ ورک شي هر چاته ماما وایو ګنې ...
ګنې څه ؟

Downloaded from: ketabton.com

هڅ نه ځه چې پېسي نه راکوې نو رته مې مه، ځه ته زما د زړه نـه څـه خبر يـې خداى دې زما غونډې کـه چـې درتـه معلومه شي.
له ځانه سره يو څه وبونګيده ،روانه شوه، نن يې دويمه ورځ وه چـې څـه يـې نـه وو خـوړلي ډيـره وږى شـوې وه،د سهاره يې خولـه پـه سوال سترې شوه،هڅ چا هم ورتـه څه ورنه کړل ،خوارکۍ به څه کړى واى غريبه وه،د ګټې وټې يې هم څوک نه وو مجبوره وه چې سوال يې کړى واى ،لاړه او د يو بل دوکان مخې ته ودريده.
د الله په نامه يو څو روپۍ راکړه؟
ماف مو کړه تروري لا خو سهر صبا دې او هڅ دوکانداري مو نه ده کړى،او تاسې خو يو نه يې چې درېـې کړم ساعت په ساعت راروان استۍ.
له دې دوکانه هم نااميده روانه شوه، له ځانه سره غلې يـې وويل خداې(ج) دې ماته مرګ راکړي ،دا څنګه ژوند شو، لاړه يو څه وخت ورکه وه، ډير وخت وروسته راغله،داځلې يـې پـه مـخ کـې يـو څـه خوشحالې موجوده وه ،داځلـې د مخکې پـه څير خفـه نـه وه، پـه ډيـرې چابکۍ سره راغلـه

Downloaded from: ketabton.com

اوتر اوتر یې یو خوا بل خوا وکتل خپل ځای ته راغله، د دې سپین سرې ځای د یوه زوړ دیوال غاړه وه، چې یو لښتی هم ورسره تېر شوی وو، په ورخطا یې سره یې د بوجۍ نه یوه نیمه سوې ډوډۍ راوویسته خدای (ج) خبر چې د کوم مسلمان زړه به پرې سوزیدلې وي ،لومړی خو یې خوله داسې وخوروله لکه چې هغه کس ته دعا کوي چا چې ډوډۍ ورکړې.

ډوډۍ ته یې داسې حیران حیران کتل ته به وایې چې لومړی ځل یې دی، چې گوري یې،بیا یې په یو مخ او بل مخ ښکل کړه،ښه یې ولیده راولیده،کپ یې ترې بیل کړ،غوښتل یې چې خولې ته یې کړي،یو کلک برک ونیول شو د برک سره دوه موټرونه وجنگیدل،د بوډۍ لاس ټکان وخوړه،ډوډۍ یې له لاسه په لښتي کې وغورځیده سپین سرې ادې رانه رانه د لښتي خواته وکتل،خپله زړه بوجۍ یې راوخیسته بیا هم د سهار په څیر ناامیده راوانه شوه.

۱۲/۸/۱۳۸۹
د مرام راډیو نشراتي څانگه

Downloaded from: ketabton.com

تنکی ارمان

د ژمي اوږده شپه وه، خوب نه ورتلو، په کټ کې اوښتو راوښتو هر څومره کوښښ یې چې کاوه مګر خوب یې تښتېدلی وه.

Downloaded from: ketabton.com

په کوټه کې يې د بخارۍ د دروازې نه د کانکرو يو ژيړه تته رڼا خپره وه، چې دی يې ډير زوراوه حيران، حيران به يې اول د بخارۍ خواته، بيا به يې د کوټې تورو لاړو ته وکتل، ډيره هڅه کوله چې خپل فکر بدل کړي خو فکر يې نه اوښتو بس په خپل ژوند بې فکر کاوه، مخکې به چې کله د پنج شنبې شپه شوه، ډير به خوشحاله وو، چې صبا به مېلې ته ځم او بيا به هم پېسې گټم، خو نن شپه نه پوهېده چې ولې يې زړه خفه وو، بس ټول خيال يې خپل ژوند ته وو ځو ځو ځله د خپل پلار مرگ وريـاد شو، د ځانه سره يې وويل چې که خير وي پريدم يې نه خو بيا به له ځانه سره غلی او تکنی غونډې شو لکه چې وويريږي د ځانه سره يې همدا سوچونه کول خو نه پوهيدو چې ځانته څنگه خوب روالي.

اريـن زمـونږ د کلـي د يـوې غريبـې کونـډې ځـوي وو، ډير کلونـه پخـوا يـې پـلار د مجاهـدينو پـه وخـت کـې يـو ناترسه قومندان وژلې وو، د پلار قاتل يې هم پيژنده ځکه هغه هم زمونږ د کلي اوسيدونکی وو، خو څه به يې کړي وای غريب وو د يو وخت ډوډۍ وس يې هم نه لاره نو بدل

Downloaded from: ketabton.com

به يې څه اخيستی وای ،ارين يوائې په خپل کور کې يوه زړه مور لرله،نور هڅوک ورکره نه وو.

ده به په مزدورۍ باندې زمونږ د کلي د بعضو کورنو غواګانې پولې،او د پنج شنبې په ورځ به چې زمونږ په کلي کې مېله وه نو خوارکي به او به خرڅولې ،د بد نصيبه ارين عمر هم ډير کم وو ،تقريباً د۱۲ کالو به وو.

صبا ته د پنج شنبې ورځ وه،نن شپه بايد ارين د وختـه اوده شـوې وای چـې تـر څـو سـهار د وختـه پـاڅي،خوب نـه ورتلو ،اړخ په اړخ اوښتو ،د کانکرو په تته ژيړه رڼا کې يې څوک وليدل چې د ده د کټ په خوا راغی،په رنګ کې يې تغير راغی،په مخ يې د ويرې خولې راماتې شوې،خو لـه نژدې کېدو څخه وروسته وپوهېده چې موريې ده.

ارينه ځويه وا ارينه ځويه ولې؟

ځويه مريض خو به نه يې؟

نه نه مورې مريض نه يم خو خوب نه راځي.

ولې؟

زه ويم(وايم) مورې...

Downloaded from: ketabton.com

ترڅو به داسې تیاروکې شپې رڼوو ، ترڅو به مونږ هر ماښام د بل ډوډۍ ته انتظار وباسو ترڅو به بل څوک موږ ته ډوډۍ راوړي او مونږ به یې وخورو ، ترڅو به زه د نورو جامې اغوندم ماخو هڅ کله هم نوې جامې وانه غوستې.
وا ځویه ته ولې خفه کیږې ، که خیر وي نو یو ورځ به تا ته هم نوې جامې واخلم ښه زما ګلالیه !
ارین په حیرانتیا ورغبرګه کړه نه نو مورې داسې ورځ به کله راځې؟
واه زما ساده ځویه چې د خیره صبا دې په مېله کې اوبه خرڅې کړې، د خیره چې راغلې ستا د پېسو سره به یو څو نورې کړم تا ته به پرې جامې واخلم.
د هغه ټولې اندیښنې په دغه خبره ختمې شوې د ځان سره ډیر خوشحاله شو ، د خپلو نوو جامو سوچونه یې پیل کړه ، په خوشحالۍ ، خوشحالۍ اوده شو.
صبا شو ، سهار د وخته یې مور پاځیده ، په ارین یې غږ وکړ.
ارینه وا ارینه ځویه ! پاڅه ګلابه چې سهار شو هله مېلې ته به نه ځې هله ګلابه...

Downloaded from: ketabton.com

ارین چې د مېلې د تګ واورېده په ذهن کې یې د نوو جامو خیال هم ورسره په خوځېدو شو ، سمدلاسه پورته شو ، خپل زوړ د اوبو کولر یې له ځانه سره واخیسته په تګ کې وو چې مور یې ورته یوه توره پلاستکي کڅوړه ورکړه.

ارینه ځویه کله چې ورې شوې، بیا به د یوې روپۍ ځانته څه شې واخلې، ډوډۍ به ورسره وخورې ښه ځویه !

ارین په ورو ورو قدمونو د مېلې په طرف روان شو ټوله ورځ یې اوبه خرڅې کړې، غرمه شوه، د پلاستکي کڅوړې څخه یې سړه ډوډۍ راوخیسته، په خوړلو یې پیل وکړ.

نن ارین ځانته په مېله کې هڅ هم وانه خیستل ځکه هغه په دې فکر کې وو که چیرې څه واخلي نو پیسې به ورسره کمې شي، جامې به یې بیا پاتې شي، ډوډۍ یې خوړله، ترموز یې په یو اړخ راکوږ کړ په ګلاس یې کې یې د کولر هغه بیخزنې اوبه چې یو څه ډکې او خاورې په کې پرتې وې راواچولې، اوبه یې وڅښلې په سر کې یې د نوو جامو خیالونو پروازونه کول.

د غرمې دولس بجې شوې ستړی شو د کور په لور روان شو ، چې د مور نه نورې پیسې هم واخلي او ځانته نوې جامې

Downloaded from: ketabton.com

وکړي ،ډیر خوشحاله وو ،د خوشحالۍ نه په جامو کې نه ځاییده ،ځکه چې نن یې پیسې هم ډیرې ګټلې وي ، بلـه دا چې اوس یې ځانته نوې جامې هم اخیستې ،کوره ته په منډو منډو لاړ ،مورته یې په ډیره خوشحالۍ سره ووی مورې ! نن مې د خیره ډیرې پیسې ګټلې نن مې مورې **۴۴** روپۍ ګټلي.

وا زما ځوی خو نن د خېره ډېرې روپۍ ګټلي !

ښه مورې ماته نورې روپۍ هم راکه (راکړه)چې زه ځانته جامې اخلم؟

ځویه ما سره خو ۱۳۰ روپۍ دي په دې خو جامې نه کیږې،ته به لږ نور هم ایسار شوی وی اوس خو غرمه شوه په همدې وخت کې خلک تږې کیږي په دې پیسو خو جامې نه کیږي.

ژړغونې شو ،مورې نور ستړی شوم ؟

ښه ځویه ته داسې وکه چې لاړ شه یو کولر او به نورې هم خرڅې کړه د جامو پیسې به دې پوره شي ؟

Downloaded from: ketabton.com

خوښه يې نه وه چې لاړ شي خو څه يې کړي واى د جامو لپاره يې بايد بيا اوبه خرڅې کړي واى، روان شو مېلې ته ورسيده د جامو دوکان ته ورغى.

ماما د يو جوړه جامو رخت څو روپۍ کيږي؟

څه ورک شه خير نه ځه.

خو د بيا هم په وړه ژبه وويل رينښتيا ويمه اخلمه يې.

دوکاندار په تريو تندې ورته وويل ۲۰۰.

ژر يې د خپل جيب نه پېسې راوويستې وشمارلې، يو څه غلى شو بيا يې د پېسو په شمار شروع وکړه، له ځانه سره وبونگيده، روان شو ،اوبه واخلئ اوبه غږونه يې شروع کړه، په وړو وړو قدمونو د يوې گنې گونې په لور چې گنې دلته به ترې څوک اوبه واخلې ځان ورساوه، دد سوچ رينښتيا شو کله چې لاړ نو يو درى ځوانانو ترې اوبه واخيستې، له د سره يو اځې شپږ روپۍ کمې وې.

ارين په دې وخت کې دومره خوشحاله وو چې هڅ په ځان نه پوهيده زړه يې درزيدو چې کله به اوس پېسې ورکوي، په رنگ کې يې يو دم بدلون راغى، د پېسو په تمه ولاړ وو چې د خيال مارغه يې والوته، په خيال کې د کلي له هلکانو

Downloaded from: ketabton.com

سره لوبې کوي او دا ورته د خپلو نوو جامو ښودنه کوي، چې یوې جتکې د خیالونو له نړۍ نه بیرته فاني دنیا ته ستون کړ.
څنګه اوده خو به نه یې وا خله ځوان په لاس کې د لسو روپو نوټ نیولی وو ،لاس یې وراوږد کړ مخکې له دې چې پېسې جیب ته کړي، یو غړز شو ،توره لوخړه پورته شوه ،بیا نو نه ځوان مالومیده ،نه سپین ږیری ،نه ارین وو او نه د هغه تنکي هډونه، د لوخړې د قراریدو سره سم ډیری ځوانان یوخوا بل خوا پراته وو د چا پښه نه وه د چا لاس ډیر یو بد حال وو دمړو په مینځ کې ارین هم پروت وو چې تنکي تنکي هډونه یې داسې...
خپل تنکي تنکي ارمانونه یې خاورو ته له ځانه سره ګور ته یوړه.

۲/۱/۱۳۸۹
بتې کوټ
خپله جونګړه

Downloaded from: ketabton.com

د ټوپک مشغولا

زه به هر سهار دفتر ته تلم زما لاره په یوه داسې کوڅه وه چې په دغه کوڅه کې ډیر کورونه نه وو یوازې په شمار یو څو کورونه وو چې خلک پکې اوسیده دغه لاره زما لپاره لنډه وه نو ځکه به زه هر وخت په همدې کوڅه تلم.
هرسهار او ماښام به تلم، راتلم ما به هره ورځ په دغه کوڅه کې د یو کور مخې ته یوه ښځه لیده، دا ښځه د شکل نه سپینه غنم رنګه او د وجود نه ډکه غوښنه وه، زما چې څومره فکر وو تېر ژوند یې ډیر ښه تېر کړی وو، د ښځې په څېره کې غم او خفګان له ورایه معلوم وو، که به هر چا

Downloaded from: ketabton.com

ولیده نو د لیونۍ گمان به یې پرې کاوه یوازې همدا زه وم چې دغه ښځه ماته د روغو انسانانو څخه هم ښه ښکاریده،د دې په سترګو او شکل کې یو نامعلوم درد نغښتی وو دا سې یو درد چې زه به یې هر وخت دې ته هڅولم چې د تېر ژوند حال ترې وپوښتم.

دا ښځه به هر وخت د کور وره سره ناسته وه،د وړو وړو کانو نه به یې واړه واړه قبرونه جوړول،بیا به یې بیرته ورانول همدغه کړنه یې وه چې خلکو به لیونۍ بلله خو په دغې کار کې یو غټ اسرار پروت وو دغه قبرونه جوړولو او بیرته ورانول له رازه ډک کار وو چې د هرچا پام ورته نه وو.

کله کله به زه هم د نورو خلکو په څېر شوم چې یاره لیونۍ ده،خو بیا به مې د وجدان قاضي راته د خپل لیونتوب فیصله واوروله،ځکه هغه د شکل نه لیونۍ نه ښکاریده مګر کارونه یې د لیونیانو وو.

زه به چې هره ورځ همدغې کوڅې ته راورسیدم نو په دغه ښځه به مې سترګې لګیدې زړه به مې پرې ډیر درد کاوه خو ...

Downloaded from: ketabton.com

په ما به یې هر وخت غږ کاوه، راډیو والا سترې مشې !
ما به په ډېر شرم او حیا سره، په خدای(ج) وبښه جواب ورکړ.
زما په سرکې ګڼې پوښتنې وې خو ما دا جرئت نه شو کولای، چې پوښتنه مې کړې وای، ډېر ځله مې ځان جوړ کړ چې ترې وپوښتم خو په هغه وخت کې د ښایستونو خالق له ما څخه دا جرئت اخیستی وو.
ډېره موده تېره شو ما هڅه کوله چې له دې ښځې څخه وپوښتم خو خپل زړګي دا اجازه نه راکوله.
کور ته لاړم د ځانه سره مې دا هوډ وکړ چې صبا به حتماً له دې څخه ددې د تېر عمراو د دغه کار پوښتنه کوم چې ولې دا هره ورځ دلته ناسته وي، ولې دا دلته قبرونه جوړوي، بیا یې ورانوي.
صبا شو هماغه ځای ته راورسیدم ښځه مې تر سترګو نه شوه، نه پوهیدم چې ولې؟
په دغه پردۍ ښځې پسې مې په زړه کې د ډېر خفګان احساس وکړ، ټوله ورځ مې په همدې سوچونو تېره کړه،

Downloaded from: ketabton.com

مازيگر شو بيرته راغلم، ښځه په خپل ځای ناسته وه، د تېر په خير يې بيا غږ وکړ راډيو والا په خير راغلې !
نور نو غلی نه شوم پاتې کيدای د ډيرو شکونو او گمانونو له لاسه نور ليونی کيدم.
زړه مې ټينګ کړ، ورنږدې شوم، په خپل موبايل کې مې راډيو نيولې وه، غوښتل مې چې بنده يې کړم، خو ښځې بې له کومې خبرې زما نه ټلفون وغوښت، ما هم ټلفون ورکړ، ښځې موبايل غوږ ته ونيوه سندرې ته يې په ژړا پيل وکړ.
خدای(ج) شته زه هم ډير زيات خفه شوم ان دا چې يو څه ژړا ماته هم راغله، ځان مې که هرڅومره ټينګاوه زما اوښکو د دغې معصومې ښځې نه هڅ پرده نه کوله او بې واره د ليمو څخه راروانې شوې.
د ښځې دې ژړا ته مې چې وليدل گمان مې په يقين بدل شو، اوس نو په دې يقيني شوم چې ښځه ليونۍ ده، خو بيا هم زما يقين غلط وو، سندره يې پوره واوريده ښه يې ورته زړه تش کړ، سندره ختمه شوه ټلفون يې راکړ د کيناستو

Downloaded from: ketabton.com

بلنه بې راکړه، زه هم کیناستم وروم‍ې ورته ووېل تروري که خفه کېږې نه یوه پوښتنه درنه کوم؟
خپلې اوښکې یې وچې کړې، یو سوړ اسویلی یې وویست مری یې پاکه کړه.
وایه څویه څه وایې؟
په عمر کې مې لومړی ځل وو چې له داسې پېښې سره مخامخ کیدم د یو څه تاثیر لاندې هم راغلی وم،ژبه مې بنده بنده شوه خو خپله خبره مې پیل کړه.
تروري مخکې خو راسره یوه پوښتنه وه خو مګر اوس راسره دوه پوښتنې پیدا شوې،اول خو دا چې زه هره ورځ تا وینم دلته ناسته یې د کاڼو قبرونه جوړوې او بیرته یې ورانوې؟
او بله پوښتنه دا چې دغې سندرې ته دې ولې وژړل ؟
ښځې بیا سوړ اسویلی وویست، څویه دا ډیره اوږده قیصه ده زما د زړه زخمونه نور مه تازه کوه، ځان یې جګیدو ته جوړ کړ،چې ما یې لاس ونیوه او ټینګار مې وکړ.
هو !که اوریدل غواړې نو کېنه خو هسې نه چې نا وخته شي دریاندې خو ګوره چې کیسه به تر پایه پورې اورې.

Downloaded from: ketabton.com

ژر مې جواب ورکړ نه ،نه ناوخته کیږي وایه !
د هغې په خوا کې مې پلټنې ووهله ،په خپل ټیکري د خپلو سترګو کونجونه پاک کړل،په خبرو یې پیل وکړ.
زما نوم حلیمه دی زما د خاوند نوم خالد وو مونږ دواړو ډیر په مینه واده وکړ ،د واده نه وروسته خدای(ج) یو ځوی راکړ ،چې رحمت نوم مو وربانديې کېښود ،رحمت زمونږ همدا یو ځوی وو ،زمونږ نور بچي هم پیدا نه شول ښه په مینه مو رالوی کړ، مونږ د اقتصاد نه هم ډیر ښه وو ،ډیر په مینه او محبت سره مو ژوند تیرېده،په ژوند کې ډیر خوشحاله وو.
ښځې یوې خوا او بلې خوا ته وکتل،رحمت هم زلمی شو زه او د رحمت پلار په دې لټه کې شو چې رحمت ته ښځه وکړو ،له ډیرو خبرو او ګرځیدو وروسته مې ورته خپله خورزه وکړه.
په ستونې کې یې خبرې وچې شوې په ژړا شوه،بې واره سلګۍ یې وکړې،واده مو ورته راجوړ کړ،هغه د جنج د خوشحالۍ او په ما د غم ورځ هم راغله،خبرې ترې خطاء شوې،په ژړا شوه زړه مې ډیر تنګ شو ،په خپلې پوښتنې

Downloaded from: ketabton.com

پښېمانه شوم،بيا يې په خبرو پيل وکړ خو دا ځل د يې سلګۍ ونه دريدې.
الله (ج) ګواه دی چې ماته هم بې دريغه ژړا راتله،نه پوهيدم چې ولې؟
کيسه مې هم پوره نه وو اوريدلې خو بيا هم ماته ژړا راتله زما اوښکې له سترګو نه بې له کومې خبرې راروانې وې.
جنج راغې د رحمت پلار په ټوپک ډزې پيل کړې د لاسه يې ټوپک توپ وخوړو او يوه ناترسه مرمۍ د رحمت په ټټر ولګيده...
دا زه چې ناسته يم دا هغه ځای دې چې په دې ځای کې رحمت په سرو وينو لت پت پروت وو چې سرې ډولۍ ارمان يې دې ځای خوړلې،زمونږ ارمانونه يې د خاورو سره خاورې کړل زمونږ د مينې کور يې رنګ کړ په هغه ورځ د يوې مور زړه سورې شو په هغه شپه د يوې ناوې راتګ په ځای د دې چې په چمبو او سندرو ولمانځل شي مونږ په چغو سورو او ژړا ګانو ولمانځه...
خبرې يې په ستونې کې ورکې شوې،سلګۍ پرې زوروري شوې

Downloaded from: ketabton.com

د څو ورځو نه وروسته بې د پلار زړه هم د ډير خفګان څخه وچاودېده،او په دې ظالمه دنيا کې يې زه يواځې پريښوم،ما هغه سندرې ته ځکه ژړل چې هغه وې (د ټوپک سره مې ټوکې مشغولا کړه په خطاء را نه جانان ولګيد نه) ما ته هغه وخت را ياد شو چې په دې ځاى کې رحمت په سروو ينو لت پت پروت وه او ما ورسره هڅ مرسته نه شوه کولې،ښځې په چغو شروع وکړه او د کور په طرف روانه شوه.

۵/۴/۱۳۸۹
پيښور ګلدره

Downloaded from: ketabton.com

پنځوس روپۍ

لـه ډېـرې مـودې مریضـتیا وروسـتـه یـو ځـل بیـا یـې سـهار وختي خپل زوړ بایسکل راوویست او تړوته یې پرې ووهله ،که څه هم داسې پوره نه وو جوړ د خولې خوند یـې تـریخ تریخ کیده او نرۍ نرۍ تبه یې هم وه ،د تلو فیصله وکړه ،څه به یې کړي وي که چیرته نه وای تللی نو نوره یې گـوزاره نـه کیـده ،مخکې بـه چې دوکـان تـه تلو نـو یـو څـه گـوزاره یـې روانه وه خو اوس چې له ډېرې مودې نه وو تللـی نـو د کـور گوزاره یې لړه گرانه شوې وه ،قرضدارانو هم ډېـر پـه تـنـگ کړی وو ، او هره ورځ به پسې راروان وو ،اخیـر مجبـور شـو

Downloaded from: ketabton.com

چې بیا خپل دوکان ته ولاړ شي ،د خپل زوړ بایسکل د پاکیدو نه وروسته یې خپل زوړ او پېوندي واسکټ واغوست او خولۍ یې په سر راټینگه کړه ،کله چې له کوره وتو نو ښځې یې ورپسې غږ وکړ ،او ورو غوندې یې ووې.

سړیه ! اوره هم نشته ،شکور په حیرانتیا رډ رډ خپلې ښځې نادیه ته وکتل، خیر دې له گاونډیانو نه یې راواخله که خدای (ج) خیر کړو چې مونږ وره راوړه نو ور به یې کړو نادیه د خپل خاوند ژړې کوارې ته ځیر وه لکه په مخ کې یې چې یو نالیدلې شی وینې یو سوړ اسویلې وویست او ویې ویل دا دویمه ورځ ده چې په همدې بانه یې ترې را اخلم ،اخیر دوې په څه وایې ؟

څه الله (ج) به خیر کړې اوس یو څه چل وکړه،شکور له دې خبرې سره سم روان شو ،لا وتې نه وه چې دروازه ټک ټک شوه.

شکور یو څه غلې شو ودریده بیا یې هم په مړاوو سترگو نادیه ته وکتل هغې هم خپل ځوی ولیږه چې وگوره څوک

Downloaded from: ketabton.com

دي ،که د پلار پوښتنه دې کوله نو ورته وایه چې پلار مې نشته.

دروازه بیا یو څه په زوره زوره ووهل شوه امید ورغې، د لږ ځنډ وروسته امید په منډه راننوت او په وره ژبه یې وویل ،مولې(مورې) ګوت(ګوډ) کاکا بیا راغلی وایي چې پلال(پلار) دې څه شو ؟

تا ورته څه وویل ؟

ما ولته(ورته) وویل چې پلال(پلار) مې کور کې دې.

امید لا خبره نه وه خلاصه کړې چې یوه درنه څپېړه په مخ وخوړه ،خره ما تا ته نه وو ویلي چې هر څوک وو نو ورته وایه چې پلار مې په کور کې نشته ،امید په ژړا شو هلته بیا د دروازې نه بهر د ګوډ چغې شوې.

شکوره !وشکوره !

Downloaded from: ketabton.com

څه شوې نور صبر نه شم کولې، که پیسې راکولې شې نو ښه ده ګنې همدا نن به دې ګډه په سر کړې،شکور خوار کې د یوه بې وزله انسان په څیر ولاړ وو دا سې انسان چې یو ځوک ورته مخامخ سپکې سپورې وایي خو مګر د دې له لاسه هڅ هم نه کیږي.

شکور چې نور یې د ګوډ سپکې سپورې نه شوې اوریدلې ورو وره په لورې وروان شوو که څه هم زړه یې نه غوښتل چې ورشي ځکه چې له ځانه سره یې هڅ ځواب نه لاره ،ګوډ د شکور د کور مالک وو په ډیره توندو لهجه لګیا وو.

نور نو زه تا ته هره ورځ نه شم راتلای ته نیسمن یې تا سره به په عمر کې پیسې نه پیدا کیږي نو زه به تا په کور کې خوشې پریږدم نور مې د صبر کاسه نسکوره ده شابه...

شکور په ډیره عاجزې سره ورغې او ورته یې ورو وویل، ګوره تا ته خو پته ده چې زه هم دا درې میاشتې مریض وم په خدای (ج) که مې ټک کار کړی وي دا دې نن دوکان ته ځم او د خیره سره اول به همدا ستا پیسې خلاصوم.

Downloaded from: ketabton.com

نه نه تا نیسمن زه پیژنم په ټول عمر کې به هم له قرضونو خلاص نه شې که دوکان ته ځې او که جهنم ته !

خو ماته خپله د څلورو میاشتو کرایه راوړه ګنې ما خو پیژنې کډه ګۍ به در په سر کړم.

ګوره وروره ته لږ ساړه وخوره او یواځې دوه ورځې راته صبر وکړه تا ته به ټولې پیسې دروسپارم.

دا ساړه دې په تندر ولګي زه به ترڅو پورې ساړه خورم...

خیر دا دوه ورځې به هم تیرې شي شکوره !خو که بیا هم پیسې دې رانه وړې ګوره زما نه به بیا بد څوک نه وي...

ګوډ د ځان سره بونګیده او روان شو ،شکور په ډیر مایوسۍ سره کور ته ننوته او خپل زوړ بایسکل یې له غوړه ونیوه او له دروازې راووت ،په زړه کې یې ناهیلیو غزونې وکړې له خپل ژونده ډیر ناهیلی وو ،څو څو ځله یې په لاره کې بې واره له خولې نه ساړه ساړه اسویلي ووتل په ډیر سوچونو او فکرونو سره د بازار په لور روان وو.

Downloaded from: ketabton.com

شکور په ښار کې یوه غرفه درلوده چې په هغه کې یې د هوا ټانکۍ ایښې وه،او د موټر د ټیرونو پنچري به یې نیوله کله چې خپلې غرفې ته ورسیده ،غرفه یې هم په بد حال وه ،بایسکل یې غاړې ته ودراوه او د غرفې په خلاصیدو یې پیل وکړ، د غرمې تر یولسو بجو یې خپله غرفه راپاکه کړه د هوا ټانکۍ یې چالانه کړه، په خپله بیا هم د دوکان مخې ته د زړو ټیرونو په سمولو لګیا شو،تر ډیره وخته پورې د دوکان په صفایي لګیا وه ،نه پوهیده چې ولې یې په زړه کې د کایناتو له ښتن نه ګیلې کولې مخکې خو به که هر څومره سخته ورباندې راغله بیا به یې هم په خوله همدا وو چې ته په خپله پوهیږې،خو نن به چې کله د ګوډ خبرې ورته رایادې شوې نو بیا به د ښکلا له مالکه ګیله من شو.

مخکې به کله چې د غرمې دولس نیمې بجې شوې نو امید به ډوډې د ملا پورې ترلې وه کتغدانې به یې په لاس کې وه د دوکان په خوا به راروان وو ،خو نن د ماسپیښین یوه نیمه بجه شوه چې د امید درک ونه لګیده نه هم د کار درک

Downloaded from: ketabton.com

لگیده هغه په دې پوهیده چې په کور کې یې اوړه نشته ځکه خو یې زړه خاطر جمع وو ،شکور د دوکان صفایي ختمه کړه د کار په انتظار ناست وو چې ګوندې اوس به یو څوک کار راوړي چې د لرې نه د یو موټر سایکل والا د شکور په لور روان وو ،دی له ځانه سره ډیر خوشحاله شو د موټر سایکل خاوند موټر سایکل ودراوه او ورته یې وویل استاذه د موټر سایکل ټېر کې مې هوا نه شته نه پوهیږم چې پنچر به وي او که څنګه؟

شکور په نرمه لهجه وویل ښه صیبه ته کینه زه به یې درته په یو پړک کې جوړ کړم.

سړي راغلو او کیناستو اود لږې ناستې نه وروسته یې شکور ته یې د پنځوسو روپو نوټ ونیوه.

واخله استاذه د پنچرۍ پیسې دي واخله !زما لږ کار دي زه ورځم او لږ وروسته به پیسې راشم.

شکور بیا هم په نرمه لهجه وویل ماتې درسره نه شته ؟

Downloaded from: ketabton.com

نه نه ټولې ستا شوې.

ښه صيبه تاسې چې راځئ نو ستاسې د موټر سايکل ټېر به جوړ وي ،سړی په خپله مخه روان شو شکور له ځانه سره ډير خوشحاله وو ،اوس نو شکور د سهار په خير نه وو په شکل کې يې يو څه بدلون راغی په تورو بريتو کې يې نری نری مسکا خپره وه ،له ځانه سره يې فکر کاوه چې له خيره سره که نور کار وشو او که نه خو ماښام ته به په دې پنځوسو روپو ډوډۍ واخلم او په کور کې به يې د خپلې ښځې او ځوی سره په مينه مينه وخورم.

د ماسپښين درې بجې به وې شکور ټېر ټول وليده خو هڅ پنچري په کې نه وه له ځانه سره يې وويل لکه چې کوم ماشوم ترې په زوره هوا ويستې ټېر يې بيرته بسته کړ او چې کله يې د هوا پيپ راواخيست او غوښتل يې چې ټير ته هوا ورکړي له دې سره يونا څاپي درز شو يوه توره لوخړه د اسمان شنو ته پورته شوه کله چې خلک راټول شوه شکور خوار کې غوښې غوښې پروت وو او په ښي لاس کې يې د پنځوسي نيمه توکړه پاتې وه.

Downloaded from: ketabton.com

بتې کوټ

دوستي

هغه له ورېکتوبه زما کلک وو ،دماشومتوب نه په یوه
ښونځي کې وو ،اول خو زمونږ د واړو کور په یو لوی
کلي کې وو ،خو بیا یو څه وخت وروسته د هغوي کور د

Downloaded from: ketabton.com

کلي نه لرې لرې لاړه ځکه چې کلي ډیر تنګ وو نو دوي لـه کلي نه لرې لرې په پټو کې کلا وکړه خو بیا هم زما او د هغـه دوستانه روانه وه کله به چې سهار شو نو دواړه بـه یوځـای مکتب ته تلو ،له ښووځي نه به راغلو نو د ډوډې لـه خوړلـو نـه بـه وروسـته زه هـم د هغـوي دیرې تـه تلـم او هلتـه بـه مـو لـوبې کولې، ماشـومتوب وو ډیـر ښـه وختونـه وو لکـه د خـوب کاتـه وو ،پـه ماشـومتوب کـې کـه هـر څـومره کلـک دوستان هم وي یو ځل نه یو ځل جنګ کوي خو زمـا او د جلال ملګرتیا څه عجیبه وه زمونږ د دواړو پـه مینـځ کـې د ماشـومتوبه هـڅ جنـګ نـه دی راغلې، خـو خیـر وختونـه تیریدل هغه د چا خبره را زلمیان هم شو ، زمونږ او د جلال د کور تر منځ لږه فاصله وه خو د دغه فاصلې په اوږدو کې یو ګودر هم راتلو چې په دې ځای کې بـه زمـونږ د کلـي جنکـو کالي مینځل، دغه ګودر ډیر په یو ښه ځای کې وو په غـاړو یې ډیرې ګڼې او ښکلې ونې هم ولاړې وې کله کله به د کلي بعضو شخو جنکو په اوړې کې همدلته لمبل هم ، یا بـه یـې په یو بل اوبه اچولې .مونږه هم نـوي نـوي ځـوانـان شـوي وو دغه توده لوبه به زمونږ هم ښه راتله بلـه دا چـې زمـا لاره پـه

Downloaded from: ketabton.com

همدغه گودر وه زه به چې کله د جلال دېرې ته تلم نو د گودر لاره يو ځه لنډه وه نو زه به په همدې لاره تلم د لنډوالي او اوږد والي خو يې راته پروا نه راتله خو يو بل لامل يې دا وو چې مونږ هم زلميان وو نو هلته به د کلي جنکۍ ناستې وې هغه به مو کوله چې جنکۍ وگورم اکثره وخت به چې کله گودر ته کوم هلک ورسيده نو د کلي شوخو جنکو به د شوخۍ نه هم يو بل ته په غوږ کې پس پس شروع کړل او د هماغه هلک خواته به يې کتل اصلي مطلب خو به يې د هلک ليدل نه بلکې زورول وو او مونږ به هم خوشحاله وو چې نن راته پلانکۍ جنۍ وخندل ،مونږ هم داسې ښه سړي نه وو ، کله کله به مو چې کومه بدرنگه جنۍ وليده نو د شوخۍ نه به يې ويل چې نام خدا ...

د ورځو نه يوه ورځ وه چې زه د جلال دېرې ته روان وم خو کله چې گودر ته ورسيدم يو دم مې د خولې نه د نام خدا کليمه ووته ،داځل مې دا کليمه په ډيره حيرانۍ سره د خولې ووته او دا کليمه مې د شوخۍ نه نه بلکې د حيرانتيا نه خولې ته راغله، په رښتيا هم ما داسې حسن هڅ کله هم نه وو ليدلې زه که د دغه ناليدلې ښکلا هر

Downloaded from: ketabton.com

څو مره صفت وکړم خو بیا یې هم کم دی، خو کله چې د
جنۍ په ما نظر شو نو له حیا نه تکه سره واوښته او ژر یې
خپله مخ په خپل سپین ګاج پټ کړ، خو بیا یې هم د اننګو
هغه سورخي چې د ډیري حیا نه یو په دوه شوې وه له ورایه
ښکاریده په یوه منډه د جنکو شاته پټه شوه او په ګودر کې
د جنکو د خندا ګانو شور جوړ شو.
خو مګر کاش !
کاش چې ما دغه ښکلا نه وای لیدلی !
کاشکې چې همغلته زه روند شوی وای خو چې ما دغه
نوراني مخ نه وای لیدلی.
یو شاعر وایي چې:
طلایي زلفې، شنې سترګې، د ښکلا یو لوړ معیار
په ریښتیا هم دغه ټول هرڅه پکې وو جګه ونه، سور سپین
رنګ، طلایي زلفې غټې غټې سترګې...
کله چې د جلال دیرې ته ورسیدم نو جلال په انتظار کې
ولاړ وو، وروسته له سترې مشې نه یو ځای ته د تګ فصله
مو وکړه روان شو، خو زما فکر او خیال ټول په ګودر کې
وو، جلال خبرې کولې خو ما هڅ هم نه ویل یوائې د هغه بې

Downloaded from: ketabton.com

ساري ښکلا په فکر کې وم چې ما په خپل ټول عمر نه وه لیدلې هغه د شاعرانو خبره زما په سینه کې اوس زړه نه وو زما روح په خیال کې د هغې ښا پیرۍ سره د اسمان په شنو کې لوبې کولې ،اخیر جلال مې په اوږه لاس کیښود او دفکرونو دنیا یې راته ورانه کړه ،په کوم چرت کې تللې یې ،بیا یې غږ وکړ چیرته یې،وایه کنه څه شوې زه همغه شان فکري روان وم ماوي هڅ نه دي شوي ،هغه په ټینګار وویې زه له تا سره د ماشومتوبه ملګرې یم ما ته پته ده چې څه شته او بیا خو هغه ملګری نه شو چې د بل ملګري د زړه په خبره پوې نه شي.

ما په خندنۍ لهجه وویې ښه وو ایه زما په زړه کې څه دي خو جلال خبره اړوله راړوله او ټینګار کاوه چې په خپله ژبه یې راته وو ایه ګنې بیا درنه خپه کیږم.

ځوځله مې وویې یاره هڅ نه دي شوي خو چې ډیر یې تنګ کړم نو ورته ټوله کیسه وکړه.

جلال په خندا شو او ویل یې ښه ګنې زما ورور عاشق شوې دې ،عمر تیرید و خو ډیره موده وشوه چې بیا مې هغه ښکلا ونه لیده،هره ورځ به په ګودر راتلم خو هڅ مې په نظر

Downloaded from: ketabton.com

رانغله زه نه پوهیدم چې ولې مې په هغه چا پسې زړه بې واره دردونه کوي چې هغه ما هڅ نه پیژني او کله یې هم په یوه خوا رِه نظر نه دي راالیدلې.
نوی کال راتلونکی وو او زمونږ د ښونځي امر داسې فصله وکړه چې د حمل په اوله ورځ ، فصله یې وکړه چې مشاعره به د انجونو په ښوونځي کې وي .
د حمل لومړی ورځ وه ، کله چې مشاعره پیل شوه جلال زمونږ د مشاعرې ویاند وو ، زه هم د ستیج سره نژدې ناست وم ،ډیر نارینه او ښځینه شاعران نوبت په نوبت راتله خپل شعرونه یې ویل،د شاعرانو د بلنې په لړ کې جلال یوې ښځینه شاعرې ته بلنه ورکړه د دغه شاعرې د نوم په اوریدو او لیدو سره زما بدن زیږ شو شاعره هیله وه ،دا د همغه ښکلا خاونده وه کومې چې زما خوبونه حرام کړي وو ، هیلی یو ډیر ښکلې شعر لیکلې وو ،د شعر هر بیت چې به یې ویلو نو ما به ویل لکه چې ماته وایي،زړه مې په سینه کې بې واره ټوپونه وهل ،نورمې بیخي طاقت ونه شو ،جلال ته ورغلم ورته مې وویل چې ماته هم نوبت راکړه چې زه هم شعر وایم جلال وخندل،ته خو شاعر هم نه

Downloaded from: ketabton.com

يې خو ما ټينګار وکړ جلال ويل ګوره چې ښه شعر وي، کله چې هيلۍ شعر ختم کړ جلال يو بيت وويلو او بيا يې ما ته بلنه راکړه ويل يې چې يو ځوان ته بلنه ورکوو دا شاعر هم نه دې خو د شعر مينوال دی...
زه ستېيج ته ودرېدم په ټول بدن باندې مې خوله راماته وه زړه مې بې واره درزيده ،يولامل خو يې دا وو چې کله هم زه د چا په مخ کې نه وم دريدلې او بله خبره دا وه چې زه اوس د داسې چا په مخکې ولاړ وم چې د هغې په مخکې زما ،روح هم غلامي کوي ،ناګهانه مې خولې ته يو بيت راغې:

ډير حسن پرست يمه سجده به رانه ولګي
مخ په نقاب پټ کړه په ايمان مې لوبې مه کوه
يو بل بيت مې هم د خولې ووت

لکه ماښو چې څوک د چا لوګی کړي
داسې دې ياره يو نظر لوګی کړم

Downloaded from: ketabton.com

دغه دوه بیتونه مې وویل او کیناستم خدای(ج) شته ډېر بدرګه شوم مشاعره ختمه شوه جلال هم ډیر تشویق کړم ځکه چې دا زما لومړی ځل وو چې د خلکو مخکې ودریدم ډیر زیات خوشحاله هم وم ، له ځانه سره مې یو هیله په زړه کې وه چې کله به وي زه ګودر ته راشم او د هیلې سره یوڅو خبرې وکړم ،یوه ورځ مې بیا هم هیله ولیده خو د خبرو چانس ورسره نه وو ځکه چې هلته نورې جنکۍ ډیرې وې.
هیله مې یو څه وخت وروسته بیا په ګودر ولیده داځل په ګودر کې څوک نه وو ،له ډیرې مودې وروسته مې هغه موقه په ګوتو راغله دکومې به چې ما دهر وخت لمانځه نه پس په دعا کې د خپل ربه غوښته ډیر خوشحاله شوم کله چې ګودر ته لاړم د ډیرې ورخطا یې نه چې بل څه ووایم ورته مې وویل ،ډیر ښکلې شعر دې زمزمه کړ ،هیلې په خندا شوه په خندا کې یې پاکې او ساده ګې نغښتې وه ویې ویل چې ما خوشعر نه دې زمزمه کړې ما شعر همدا اسې ولوست.
زه ډیر خوشحاله وم ما وي چې هرڅنګه وو خو د ستا غوندې ښایسته وو ،د هغې په شکل کې مې یو ځل بیا هغه

Downloaded from: ketabton.com

بدلون ولید کوم چې ما په اول ځل کې چې ما ورته ویلي وو چې نام خدا د حیا نه تکه سره شوه خو یو فرق یې لاره هغه دا چې په لومړي ځل د جنکو شاته پټه شوه خو داځل کیدای شي چې د پټیدو به څه په نظر نه وو ورغلي په ځای نا سته پاتې شوه او زیاته یې کړه
ته په خپله ښکلی یې !
په لومړي ځل مې د یوې جنۍ له خولې نه داسې واوریده، د خوشحالۍ نه په جامو کې نه ځایدم د دې سره د هیلې په مخ باندې یوه حیاناکه مسکا خپره شوه او روانه شوه ،وخت په وخت په زمونږ دیدنونه سره کیده زمونږ د دواړو د یو بل سره ډیره مینه وه داسې وخت هم راغلو چې په ورځ کې به مو لیدل سره نه وو کړي نو ساعت به راباندې نه تیریدو ،ما ډیره هڅه کوله چې د هیلۍ کور پېدا کړم خو هر ځل به ناکامیدم.
جلال به هم هره ورځ ماته ویل چې یاره دا ورندار خو راباندې وګوره،ډیر تنګار به یې هم کاوه چې نوم یې راته واخله خو ما ورته ویل چې کله مې درباندې ولیده نو بیا به یې نوم هم وپیژنې.

Downloaded from: ketabton.com

یوه ورځ مې ورسره وعده کېښوه ،چې زه او ته به د جمعې په شپه په لس بجې د هديرې خواته په هغه ګڼو ونو کې سره ګورو هديره د جلال د کور تر څنګ وه ، د جمعې شپه شوه دا شپه مې د جلال سره په حجره کې راغله جلال زما نه ډير ورخطا وه او يو غږ به يې کاوه که بدرنګه وه نو ګوره يارانه به دې پرېږدې ځکه زما ورور ډير ښايسته دې او دا بايد د يوې ښايسته جنۍ سره واده وکړي.

خو خيرد شپې لس بجې شوې د حجرې نه راووتو ،جلال د ځان سره تومانچه هم راوخيسته ويل يې پکاريږي تيارې خپلې وزرې په ټولو کاينا تو خورې کړې وې ستر ګه په ستر ګه سره څوک نه ښکاريدل يوازې په اسمان کې ستورې خړ خړ ښکاريدل بيخې مې زړه نه غوښتل چې جلال له ځانه سره بوځم او زه دې ته هم حيران وم چې څنګه مې دا خبره له جلاله پټه ساتلې وه ،پټ پټ لکه د غلو په څير روان وو مونږ هلکان وو که ريښتيا راباندې ووايي نو مونږ هم ويريدلو خو يو بل ته مو حل نه وايه ،خو زه حيران دې ته وم چې هغه يوه جنۍ وه چې هغه به څنګه راغلې وه.

Downloaded from: ketabton.com

د هدیرې ګڼو ونو ته ورسیدو په ونو کې پټ کیناستو ښه مې په یاد دي ،د ښنګړو شرنګار مې د غوږو شو زه پوې شوم چې هیلۍ راغله زه ورغلم او هیلۍ له ما سره ودریده ،د لومړي او اخیر ځل لپاره مې د هغې لاس په خپلو لاسونو کې ټینګ ونیوه یوه ښه شېبه سره ولاړ وو ما داسې احساس کاوه لکه چې د عمره عمره سره نن جدا کیږو ،بیخي مې جلال د یاده وتلې وو هغه زمونږ نه لږ لرې د یوې ونې لاندې ولاړ وو.

ما هیلۍ ته وویل چې زه تا ته نن یو څوک ښایم هیلۍ په حیرانتیا وویل څوک دی ما ویل زما ورور زما دوست اوس به یې وګورې،یو خپ غږ مې وکړو هلکه راشه کنه !

جلال راغی او ترخوا مې ودریدو د ونو په مینځ کې تیاره وه او مخونه مو نه ښکاریدل جلال ته مې وویل چې وګوره د خپلې ورندار مخ دې اوس وګوره چې د سپوږمۍ نه ښایسته دې او که نه.

کاش چې زه خبر وای !

کله مې چې د هیلې مخ ته ګروپ ورواچاوه ،جلال د تومانچې لټ کش کړ او ما ته یې ونیوه ما ویل جلاله ولې ؟

Downloaded from: ketabton.com

جلال نورې خبرې نه کولې یو دم یې تومانچه خپل سر ته ونیوه او درز شو د تومانچې له درز سره هیلې چغه کړه چې لالا ...

۱۳۸۹/قوس/۲۸
د مرام راډیو نشراتي څانګه

مهاجر

Downloaded from: ketabton.com

د خپل کور څخه د دفتر په لوري روان وم ډېره يخني وه د موټر ښيښې مې پورته کړې او بخارۍ مې روښانه کړه، په خپل موټر کې مې راډيو ونيوله ما په همدې راډيو کې کار کاوه په راډيو کې يوه ادبي خپرونه شروع وه دغه خپرونه زما هم ډېره خوښه وه په مزه مزه روان وم او راډيو مې تعقيبوله.

له لرې د سړک يوې غاړې ته يوه سپين کرولا ډوله موټر ولاړ وو او تر څنګ يې يو د ريشۍ خاوند هم ولاړ وو ،ماته يې د دريدو ايشاره وکړه ماچې د سړي حالت ته وکتل ډيرې يخنۍ راخيستې وو ،په زړه کې مې تېر شول چې کيدای شي چې په تا هم داسې وخت راشي نو په همدې فکرونو کې وم چې ورته راورسيدم خو بلاخره موټر مې ورته ودراوه .سړې رانيږدې شو.

استاذه د ښاره پورې به مې يو نه سې؟

Downloaded from: ketabton.com

زما دا موټر سرخوړلي هم خراب شو او ډېر ناوخته دې رابانديې ډېر ضروري کار لرم.

ماهم ورته ووي ښه راځه ،سړی راسره مخکې سيټ کې کيناست او د کيناستو سره يې په ټلفون خبرې پيل کړې.

ښه ښه دا دې درځم لږ صبر وکړه د خدای (ج) نه زار شو موټرمې خراب شوې او دادې درروان يم.

سړي يو ښه ساعت په ټلفون خبرې وکړې له هغې نه وروسته په راډيو کې زمونږ همکار يو شعر پيل کړ،دغه شعر لکه چې د ښاغلي نذير احمد سهار وو ،خو د شعر د پيل سره سم سړي ټلفون ناڅاپي بند کړ،او لکه يو ليونی دستي يې د راډيو موج تاو کړ او شعر ته يې اواز ورکړ سړي چې د شعرلومړی بيت واوريده او ورپسې بند يې شروع شو نو په ژړا يې پيل وکړ او په مخ باندې يې رڼې رڼې راماتې شوې او د ګريوان لور ته يې حرکت وکړ ،او داسې په زوره زوره ژاړي چې ته به وايې لکه مور او يا پلار يې چې مړ شوی وي.

ما ځان پوښتنې ته جوړ کړ چې ترې وپوښتم چې ولې ژاړې؟

Downloaded from: ketabton.com

خو د خولې مې چې تر څو خبره ویسته لاس یې راتـه ونیـوه او د چپ پاتې کیدو ایشاره یې راتـه وکړه، ترڅو چې شعر روان وو تـر هغـې پـورې یـې سـترګې رډې نیـولې وې او اوښکې ترې بې سته راتویدې لـه څه وختـه وروسـته شعر خـتم شـو خـو سـړي داسې وژړل چـې ان ماتـه یـې هـم ژړا راوسته وروسته د شعر نه، دواړه یو څه چپ وو، زه لـه ځانـه سره ډیر خفه وم چې څه بد دې کړي چې دا دې لـه ځانـه سره پورته کړ، له غمونو او ژړا ګانو خو مې هسې هم زړه چاود وو چې دا راته بیل دلته په ژړا شو.

زړه مې طاقت ونه کړ، ترې ومې پوښتل، څه تکلیف خو بـه درته نه وي؟

هغه په ژړا غوني غږ وویل شکر خدایه(ج)!

شکر یې وویست خپلې اوښکې یې پـه یـوه سـپین دسمال چې په لاس کې یې نیـولې وو پـاکې کړې او خبره یې پیـل کړه.

د نن څخه څوکاله وړاندې چې زمونږ په هیواد کې انقلاب راغـی نـو د انقـلاب نـه مخکـې زه پـه پوهنتـون کـې وم د

Downloaded from: ketabton.com

پوهنتون اخيري کال مې وه چې د هيواد وضعه ګډه وډه شوه او مونږ پاکستان ته مهاجر شو.
کله چې مونږ پاکستان ته لاړو ډير غربت رابانديې راغلو د هڅ شي درک مو نه وو ما هڅ کله هم کار نه وو کړی ډير وګرځيدم چې د ځان لپاره مزدوري پيدا کړم خو څه به مې کړای وای پردي وطن وو د هغه ځای خلکو مونږ ته په ډيره سپکه سترګه کتل او اکثره وخت به يې مونږ رټلو او ويل به يې چې خپل وطن مو نه شته چې دلته راغلي يې...
زما زړه بيا راتنګ شو او ورته مې وويل دې شعر نو د مهاجرت پوري څه اړه درلوده چې تا شعر ته ژړل دغه مهاجرت خو هر چا تېر کړی سړي چې خپلې اوښکې نه شوې کنټرولوای اوښکې يې پاکې کړې او وېې وېل ته خو پوره کيسه واوره.
ما ورته بيا غوږ ونيوه او خپله کيسه يې داسې شروع کړه کله چې مونږ مهاجر وو نو ډير در په در وګرځيدم خو هڅ مزدوري مې پيدا نه کړه يوه ورځ مې لور ډيره ناروغه وه او ماسره يې د دوايې پيسې نه وې،د دوايي خو څه کړې چې مونږ سره د ترکاری پېسې هم نه وې د ډيرو دوستانو

Downloaded from: ketabton.com

دروازې مې وټکولې چې يو څه راکړي خو د ټولو له دره بينوا راغلم هڅ چا هم راته څه رانه کړل.

اخير مې ښځې مشوره راکړه چې سپين جومات ته د دياړې لپاره ووزه کيداې شي چې دياړي درته پيدا شي ما مخکې هم وويل چې ما په ټول عمر هم کار نه وو کړی او نه مې دومره سختې شپې او ورځې ليدلې وي خو څه به مې کړی وای خدای راوستې ورځ وه ،ما هم همداسې وکړل او سهار د وخته مې د جامو توره پلاستکي بوجۍ راواخيسته راوان شوم ټوله ورځ مې تيره کړه هر څوک به چې راغی نو دوه يا درې مزدوران به يې له ځانه سره پورته کړه او زه به بياهم همداسې پاتې شوم اخير په همدې تمه به د غرمې دولس بجې شوي او بيا به د کور په طرف روان شوم.

سکينه زما همدا يوه لور وه ډيره راباندې ګرانه هم وه،ځکه چې زما د واده ديارلس کاله تېر شوي وو او يواځې يوه لور او يو ځوی مې وو نور بچي مو هم نه کيدل ډير خلک خو وايي چې ځوی ګران وي خو مګر په ما لور داسې ګرانه وه چې نه يې شم بيانولای.

Downloaded from: ketabton.com

ماسره د سکینې د دوا هیڅ درک نه لګیده ډیر پاکستانیانو ته مې هم د پور لاس وراوږد کړ چا هڅ هم رانه کړل ،په صبا مې د لور حالت ډیر خرابه وو سهار بیا هم د وخته راووتم او سپین جومات لاړم ډیری د موټرو خاوندان به راتله او مزدوران به یې له ځانه سره پورته کول ما ډیر کوښښ وکړ خو ماته هڅ جانس پیدا نه شو د مزدورۍ په تمه ناست وم چې اخېر لس بجې شوې، خپله توره پلاستکي کڅوړه مې پرانیسته او وچه ډوډۍ مې ترې راوویسته ډوډۍ هم ډیره کلکه وه ځکه د ډیرو ورځو وه نور څه نه وو د اوبو سره مې کپونه کول شروع کړه د ډوډۍ نه به مې یو یا دوه کپونه وو کړي چې ځوی مې رامنډې وهلې او په وړه ژبه یې داسې راته وویل (پلالـه سکینه اوده شوه) سر راباندې وچورلیده ،نور نو په ځان پوی نه شوم خو چې کله په هوښ راغلم په هسپتال کې وم. هغه شعر چې هغه کس ورته ډیر وژړل هغه زما یو څه په یاد دی چې ویل یې:

په څلور لاري کې ولاړ یم هر سهار ملګریه

Downloaded from: ketabton.com

ګوندې څوک راشي يو مزدور يې وې پکار ملګريه

څو کسان راشي څو کسان مزدوران پورته کړې خو
ما ته وو ايې چې همدا مې وو پکار ملګريه

په همدې تمه لس بجې شي د غرمې مهال شي
زه لا همغسې ولاړ يمه وزګار ملګريه

۳/۷/۱۳۸۹
بتې کوټ خپله جونګړه

Downloaded from: ketabton.com

د امید ډیوې

Downloaded from: ketabton.com

د پوهنتون لومړی ورځ وه چې کله ټولګي ته لاړو ډېر هلکان او انجونې راغلې وې د یو بل سره مو معرفت وشو او یو څه نا څه دوستي مو سره جوړه شوه زمونږ په ټولګي کې څلویښت تنه وو چې د هلکانو تعداد نسبت جنکو ته زیات وو خو ټول به ډېر په مینه سبق ته راتلو وخت تیرید وکه ریښتیا درته ووایم مونږ ټول وخت په ټوکو ټکالو تېراوه ډېری وخت به سره په خبرو وو هلکانو به د جنکو پسې ټوکې کولې او مونږ به د هلکانو پسې.

زمونږ په ټولګي کې ډېر هلکان وو چې هغوي غوښتل چې د جنکو سره ټوکې ټکالې او ګپ شپ ولګوي خو مګر داسې یو څوک هم موجود وو چې هڅ کله یې نه غوښتل چې د انجونو سره خبرې وکړي زمونږ په صنف کې سمسور یو بیل مزاج درلود تل به ځانته ناست وو ده د مزاج د ټولګي د هلکانو نه ډېر فرق درلوده او د چا سره به یې بې ځایه خبرې نه کولې، کله چې زه په اول سر کې ټولګي ته راغلم او سمسور مې ولیده نو هسې مې په نظر ښه راغلی وو ما به تل هڅه کوله چې د سمسور سره خبرې وکړم خو ما

Downloaded from: ketabton.com

به چې ځان خبرو ته جوړ اوه نو ځان به يې په بل څه مصروف کړ او يا به روان شو لکه چې زما د زړه څخه خبر وي.
دا چې ازموينې هم را لنډې وې زمونږ د ډيپارټمينټ مشره مس خالده راغله او مونږ ته يې وويې چې له خيره ستاسو امتحان ته شپږ ورځې پاتې دي په دغه شپږو ورځو کې تاسو بايد خپل کوم مشکل چې لرئ بايد حل يې کړئ ،مونږ هم ښه ورسره وکړه او مس روانه شوه.
نن زه له قصده د سمسور سره نژدې په چوکۍ کيناستم له ځانه سره مې ژمنه کړې وه چې نن به ورسره حتماً خبرې کوم تر ډيره وخته هڅ موقع په لاس رانغله، کله چې مس خالده ووته نو ماته د خبرو کولو لومړی چانس په ګوتو راغی،د لومړي ځل لپاره مې د سمسور خواته وکتل سترګې يې زما له سترګو سره وجنګيدې زړه مې ولړزيده په بدن کې مې روح په لړزه شو غوښتل مې چې يو څه ووايم خو د هغې يو نظر له ما څخه هر څه له ياده وويسته بيا مې هم ډيره هڅه وکړه ډير په زور سره مې صرف همدومره وويل چې که خير وي په امتحان کې به نقل راکوې ؟

Downloaded from: ketabton.com

سمسوریو ځل بیا په یو داسې نظر راوکتل چې زه یې نه شم بیانولای په ټول بدن باندې مې یوه یخه خوله راماته وه مسک شو ما ته گوره او نقل ورکولو ته گوره زه په خپله په څه حال یم زه وېرېږم چې چانس ونه خورم خدای دې خیر راپیښ کړي.

بس خبرې یې په همدې ځای کې ودرولې ما غوښتل چې نورو خبرو ته ځان جوړ کړم خو هغه له ځایه پورته شو او د صنف نه ووته.

لومړنې امتحان مو د فزیک وو، سهار راغلو او د امتحان پارچې ته کیناستو نو زما هڅه همدا وه چې د سمسور شاته به کینم اخیر مې هم د سمسور شاته چوکۍ واچوله کله چې امتحان شروع شو پرچه ډېره اسانه وه خو بیا هم ما د دې لپاره چې هغه له ماسره خبرې وکړي پوښتنې مې ترې کولې، ډېر مې په تنګ کړ څو ځله یې ځان غلی ونیوه خو چې ما پرې نښود نو په قهرجن انداز یې ما ته راوکتل دغه کاته نه وو بس سمه د اور لمبه وه نور نو زه پوې نه شوم چې څه وشو خو بس هغه مینانو خبره زړه یې رانه یوړو، په زړه کې مې سمسور ته یوې بل ډول مینې غزونې وکړې، یوه

Downloaded from: ketabton.com

دا سې مینې چې هر څوک یې په قیمت نه پوهیږي خو کله یې چې له خونده خبر شي نو بیا هڅ هم خوند نه ورکوي یوائې د یار مخ یې هر څه وي.
زما د سمسور سره مینه پیدا شوه زه نه پوهیدم چې څنګه ورته ووایم چې زه له تا سره مینه لرم ،د امتحانونو نتیجې راوتې نو سمسور په کې لومړی مقام خپل کړی وو او زه په څلورم مقام بریالۍ شوې وم ، د امتحان نه وروسته دا دریم ځل وه چې د سمسور سره مې خبرې وکړې ورته مې د اول نومرګۍ مبارکي وویله او هغه هم راته مبارکي وویله،له دې نه وروسته زما د سمسور اړیکې هم یو څه ښه شوې ما او سمسور به خوا په خوا کیناستو او سمو د یو بل سره خبرې هم ښه په خلاصه ژبه کولې.
ډیرې ورځې تیرې شوې خو ما په زړه کې کرل ریبل چې سمسور څنګه وپوهم چې زه له دې سره مینه لرم ،تل مدام به یې تورې غټې باد مې او د حیا ډکې سترګې راته مخې مخې ته کیدې د هغه ماسومه چهره چې په کې سل رازونه پټ وو ډیره مې خوښه وه خو څه مې کړی وای چې نه مې شو ورته ویلې اړیکې مو ورځ په ورځ ښه کیدې او یو څه

Downloaded from: ketabton.com

ټوکې ټکالې مې هم ورسره زياتې شوې يو ورځ مې زړه لوی کړ ، يو ليک مې ورته وليکه چې په هغه کې ما وليکل .

ګرانه سمسوره !
زه تا ځنګه پوی کړم او زه تا ته په کومه ژبه واويم...
خو پام چې ته په زړه کې کوم بد شک ونه کړې زه تا ته د خپل زړه حال په يو نظم کې وايم په دې تمه چې نا اميده مې نه کړې.

زړه ټکنی ولې شوې
بس نن يې په
زغرده
او په خلاصه ژبه
همداسې وپوهوه
او ورته ووايه چې
خوب مې له سترګو ورک دې
او په خوب کې چغې وهم

Downloaded from: ketabton.com

ډير ناارامه يمه
لکه يو پوخ فلسفي
داسې د ژوند نه بېزار
بس د دې هرڅه يو علت موجود دې
چې زه يې تاته هڅ ويلې نشم
خو بيا هم څه وکړمه
د خپل زړګي نه مجبور
بس دې نن وايم ورته
درسره مينه لرم

ستا د ځواب په تمه
ستا ډيوه

صبا شو څو ځله مې زړه لوی کړ چې ورته ووايم خو بيا هم وېرېدم چې هسې نه چې نورو هلکانو ته يې ونه ښايي، څه به مې کړی وای د خپل زړه نه مجبوره وم زړه مې لوی کړ او خط مې ورته ورکړ، ورته ومې ويل چې ګوره اوس به يې نه

Downloaded from: ketabton.com

ګورې کله چې کور ته لاړې نو بیا به یې ګورې، چې ځواب یې درنه د یاده ونه وځي ځواب به یې حتماً راکوې.
ورځ تیره شوه شپه شوه دغه شپه هم په ما لکه د یو کال تېره شوه سهار شو ډېره ورخطاء وم چې هسې نه چې بده یې نه وي منلي په صنف کې مې رسوا نه کړي اته بجې کیدونکې وې چې پوهنتون ته راغلم ،د پوهنتون په دروازه راننوتم سمسور د کانتین مخکې ولاړ وو کله یې چې په ما سترګې ولګیدې نو زما په لور راروان شو دومره د تاثیر لاندې راغلم چې له ځانه سره مې ویل چې اوس په ځمکه ننوځم ښه به وي خو د سمسور په مخکې ودریدل راته ډیر ګران وو
د رانږدې کیدو سره سم یې یو کاغذ راکړ ما چې د سمسور رنګ ته وکتل تک سور اوښتې وو په زړه کې ډیره خفه شوم لکه چې بده یې ګڼلې اوس به څه بد رد راته وایي خو هغه هڅ ونه ویل روان شو.
زه هم په بیړه بیړه د ټولګي خواته ورغلم په ټولګي لکه د لیونۍ په څیر ورننوتم داسې احساس مې کاوه لکه چې همدا اوس مې د ژوند برخلیک ټاکل کیږي ژر په خپل

Downloaded from: ketabton.com

ځای کیناستم ټول ځان مې لړزې اخیستې وو ،ګوتې مې رپیدې کاغذ مې خلاص کړ په کاغذ کې هڅ هم نه وو یو اځې په کاغذ کې یوه لنډۍ لیکل شوې وه.

د یو زړګي نه بل ته لار وي
چې د ستا خوښ یم زما به ولې بدې شینه

د لنډۍ په لیدو مې په ټول بدن کې وینه وچلیده او ایله ارامه شوم او د ځانه سره مې شکر ویسته.
وختونه ډیر تېرشوه ان په دریم صنف کې شو اوس مو د یو بل سره مینه دومره زیاته شوه چې ان کله به مو چې یو بل ونه لیده نو بیخي به رانه لاره ورکه وه ،اوس مو د مینې خبرې یو بل ته مخامخ هم کولې او دواړه به یوځای په تفریح کې ګرځیدو.
سمسور ډیر غریب وو غوښتل یې چې له ما سره واده وکړي نو مونږ کره یې جرګه راواستوله کله مې چې پلار د سمسور غریبي ولیده نو په ډیرو بدو خبرو سره یې هغه جرګه واپس کړه د ډیرو جرګو سره هم زما پلار راضي نه

Downloaded from: ketabton.com

شو بعضې وخت د ډېره نازه هم اولاد بې لارې کيږي زه د پلار ډيره نازولې لور وم، ما په کور کې نه شو ويلې چې زه له سمسور سره واده کولو ته تياره يم او هغوي هم له ما نه کومه پوښتنه ونه کړه.

اخير دا شو چې فيصله مو وکړه چې تښتو به همدا سې وشوه تعليم او هر څه رانه پاتې شوه ،او يوه ورځ چې کله پوهنتون ته راغلم نو سمسور تياري نيولې وه او دواړه روان شو.

له ډير سفر څخه وروسته لاهور نومې ښار ته ورسيدو څه به د خپل ځان صفت درته کوم خو که ريښتيا راباندې وايې ځوانې وه او زه ډيره ښايسته هم وم مونږ په يوه کلي کې دېره شو په دغه کلي کې زمونږ کليوال په لومړيو کې زمونږ سره ډير ښه وو ، خو وروسته چې کله د دغه کلي خلک په دې پوې شو چې دا دواړه سره راتښتيدلي دي نو بيا يې راته په بده سترګه کتل د يوې مياشتې نه زمونږ د کور مخکې به هر ورځ يو کس ناست وو ما دا خبره له سمسور سره شريکه کړه يوه ورځ چې کله دغه سړی بيا راغی نو سمسور وروووت او غږ يې پرې وکړ.

Downloaded from: ketabton.com

اې وروره !دا ته دلته څه کوې ؟
هغه په خوب کې ووې کیا بکتي هے.
لانجه جوړه شوه خو خیر جنګ ختم شو سمسور خپل کور ته راغې او هغه پنجابې خپل ،د خوارلسمې سپوږمۍ وه خاموشۍ خپلې وزرې خپرې کړې وې ښه مې په یاد دي لکه همدا اوس د شپې داسې دوه بجې به وې چې زمونږ د کور په دیوالو یو څوتنه راوونښته او زما سمسور یې داسې په بې رحمۍ سره په چاقوګانو وواهه چې بښخي یې پرې زړه ونه سوزیده زما د امیدونو ډیوې یې مړې کړې...
او زه یې له ځانه سره روانه کړم ماډیرې چغې وکړې خو نه پوهیږم چې په هغې شپه په کلي څه وبا ګډه شوې وه هڅوک هم راجګ نه شو ،دغه بې رحمو زه له ځانه سره یو داسې ځای ته بوتلم چې له دې نه مخکې ما هڅکله هم نه وو لیدلې ،دا یو ډیر عجیبه ځای وو دلته نورې ښځې هم موجودې وې په دې کې یو ښځه یې مشره وه چې تل به یې سګرټ په لاس کې وو زه څه خبره وم چې دا یو داسې ځای دې چې دلته د بې وسو ښځو په عزت لوبې کیږي دلته یې عزت په پیسو خرڅیږي.

Downloaded from: ketabton.com

اول يې په زوره ماته ګډا زده کوله که به ما انکار کاوه نو وهل ټکول به يې راکول خو څه مې کړی وای بايد ما د هر څه زغملې وای دا چې په ما څه تېر شوي دا يو خدای(ج) ته معلومات دي په دغه ځای کې له ما سره څه څه ونه شول زما عزت له خاورو سره خاورې شو زما عزت د پيسو په مقابل کې خرڅ شو زه بې عزته شوم، مرګ هم نه راتله تل به مې سوال کاوه چې خدايه مرګ راکړې خو بې اجله مرګ هم نشته په دغه فاحشه خانه کې ما پوره اووه کاله تيره کړه او وروسته له اوو کالو څخه زه وتوانيدم چې له هغه ځناور څخه ځان خلاص کړم دا دې زه اوس ستاسې په مخ کې ناسته يم نه مې سر پنا شته او نه مې څوک خواخوږې بس څه وو چې په ما ونه شوه زه اوس خپل راتلونکي ژوند ته لږ اميد هم نه لرم زما د اميد ډيوې خو په هغې شپه مړې شوې چې کله يې سمسور په بې رحمۍ په چاقوګانو وواهه.

۱۷/۸/۱۳۸۹

مرام راډيو

Downloaded from: ketabton.com

Get More e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com - Digital Library